

நாள் : 3

சுவாமிநாதர் எம். உதயசுந்தரர்

சுவாமிநாதர் நாதம்

வாலாந்நு
நாடகம்

சலங்கையின்

நாதம்

(வரலாற்று நாடகம்)

கலைஞர் எம். உதயசுமார்

**3-B, 46 ஆவது ஒழுங்கை,
கொழும்பு - 06**

நூல் தலைப்பு	: சலங்கையின் நாதம் (வரலாற்று நாடகம்)
நூலாசிரியர்	: கலைஞர் எம். உதயகுமார்
உரிமை	: புரவலர் புத்தகப் பூங்கா இல, 25, அவ்வல் சாவியா ரோட், கொழும்பு - 14. தொ.பே : 077 4161616, 078 5318503
முதற்பதிப்பு	: நவம்பர் 2007
அட்டைப்பட ஓவியம்	: கௌதமன்
அச்சிட்டோர்	: யுனி ஆர்ட்ஸ் (பிறைவேட்) லிமிட்டெட் 48B, புளுமெண்டல் வீதி, கொழும்பு-13. தொ.பே : 011 2330195.
வெளியீடு	: ஞானம் பதிப்பகம் 3B-46 ^{ஆவது} ஒழுங்கை, கொழும்பு-06 தொ.பேசி : 011 2586013, 0777 306506
விலை	: ரூ 150/-
Title	: Salangain Natham
Author	: M. Uthyakumar
Copy Rights	: Puravalar Puthaka Poonga 25, Awal Savia Road, Colombo - 14 T.P : 077 4161616, 078 5318503
First Edition	: November 2007
Artist	: Gowthaman
Printed	: Unie Arts (Pvt) Ltd. 48B, Bloemendhal Road, Colombo-13. T.P : 011 2330195
Publishers	: Gnanam Pathippakam 3B, 46th Lane, Colombo - 6. T.P : 011 2586013, 0777 306506
Price	: 150/-
ISBN	: 978-955-8354-15-5

இந்நாடகத்தை மேடையில் நடிப்பதற்கோ, தொலைக்காட்சி நாடகமாகத் தயாரிப்பதற்கோ நாடகாசிரியரின் முன் அனுமதியைப் பெற வேண்டும்.

--நாடகாசிரியர்

சமர்ப்பணம்

ஈழத்து தமிழ் நாடக வரலாற்று முன்னோடிகளில் ஒருவர்
தலைநகர் தமிழ் நாடகமேடையின் பிதாமகன்
மனோரஞ்சித காண சபா என்ற குருகுலத்தின் ஸ்தாபகர்
திறமை யிக்க கலைஞர்கள் பலரை உருவாக்கிய குருபீடம்

நாடகத் தந்தை - அமரர்
கே.பி.ஏ. இராஜேந்திரம் மாஸ்டர்
அவர்களுக்கு!

பதிப்புரை

நமது நாட்டைப் பொறுத்த வரையில் எழுத்தாளர்கள் தமது படைப்புக்களை நூலுருவாக்குவதில் பெரும் சிரமங்களை எதிர் கொள்ள வேண்டியுள்ளது.

நூல்களை அச்சிடும் செலவு இன்று பலமடங்காக அதிகரித்துள்ளது. பதிப்பித்தல், வெளியீடு செய்தல், விநியோகித்தல், போன்ற சகலவற்றையும் எழுத்தாளனே செய்யவேண்டியுள்ளது. அவற்றோடு எழுத்தாளனே வெளியீட்டு விழாவை ஒழுங்குசெய்து தனது நூலை விற்பனை செய்யவேண்டியுள்ளது. வெளியீட்டு விழாவில் ஒரு சில பிரதிகளே விற்பனையாகின்றன. அதிலே கிடைக்கும் பணம் சில வேளைகளில் விழாச் செலவினை ஈடுசெய்யவே போதுமானதாக இருப்பதில்லை. மிகுதிப் புத்தகங்கள் யாவும் எழுத்தாளன் வீட்டுக்குள்ளேயே வருடக் கணக்காக முடங்கிப் போய்க் கிடக்கும் அவல நிலைதான் பல எழுத்தாளர்களின் அனுபவமாக இருக்கிறது.

இலக்கியப் புரவலர் ஹாசிம் உமர் இதுவரை நானூறுக்கும் மேற்பட்ட முதற் பிரதிகளை வெளியீட்டு விழாக்களிலே பெற்றுச் சாதனை புரிந்து வருகிறார்.

முதற் பிரதி பெறுவதில் இது ஒரு 'கின்னஸ்' சாதனை என்பதிலும் பார்க்க அவர் வழங்கும் பணத்தொகை மூலம் எழுத்தாளர்களின் சுமையின் ஒரு பகுதியைக் குறைக்க முயன்றிருக்கிறார் என்பதே கவனத்தில் கொள்ளப் படவேண்டியதாகும்.

புரவலர் அவர்கள் இலக்கியவாதிகளைக் கைதூக்கும் வழிகளைச் சிந்தித்துச் செயற்படுகிறார் என்பதற்குச் சான்றாக 'புரவலர் புத்தகப் பூங்கா' என்ற அமைப்பினை உருவாக்கியுள்ளார்.

இதுவரை காலமும் ஒரு நூலைத்தானும் வெளியிட இயலாமல் கஷ்டப்படும் எழுத்தாளர்களின் நூல்களை இந்த அமைப்பின் மூலம்

வெளிக்கொணர்வதோடு அந்த நூல்களுக்கு வெளியீட்டு விழாக்களையும் தாமே நடத்தி அவ்விழாக்களில் கிடைக்கும் பணம் முழுவதையும் நூலின் சொந்தக்காரருக்கு வழங்குவதோடு இனாமாக முந்நூறு பிரதிகளையும் அந்த எழுத்தாளருக்குக் கொடுக்கவும் முன்வந்துள்ளார். இது ஒரு மகத்தான பணி. இந்தப் பணியில் அவர் 'ஞானம் பதிப்பகத்தை' யும் இணைத்துச் செயலாற்ற வந்திருப்பது எமக்கு மகிழ்வைத் தருகிறது.

ஞானம் பதிப்பகத்தின் செயற்பாடுகள் விரிவடைவதற்கும் ஞானம் சஞ்சிகையின் அறிமுகத்துக்கும் பரவலாக்கத்துக்கும் இது ஏதுவாகும் என நம்புகிறேன்.

பூவலர் புத்தகப் பூங்காவின் மூன்றாவது நூலாக கலைஞர் எம். உதயகுமார் எழுதிய 'சலங்கையின் நாதம்' என்ற வரலாற்று நாடகம் வெளிவருகிறது. நன்கு அறியப்பட்ட ஒரு நாடகக் கலைஞரின் நூல் இத்திட்டத்தின் மூலம் வெளிவருவது எமக்கு மகிழ்வைத் தருகிறது.

பூவலரின் பணி சிறக்க வேண்டும். புதிய எழுத்தாளர்கள் 'பூவலர் புத்தகப் பூங்கா' வெளியீட்டுத் திட்டத்தை நன்கு பயன்படுத்திப் பயனடைய வேண்டும். இலங்கைத் தமிழ் நூல்களின் வெளியீட்டு முயற்சிகளில் பூவலர் புத்தகப் பூங்கா சாதனை படைக்கும் எனத் திடமாக நம்பலாம்.

தி.ஞானசேகரன்

பதிப்பாசிரியர்.

05.11.2007

3-B, 46வது ஒழுங்கை,
கொழும்பு - 06
தொ.பே - 011-2586013

முன்னுரை

பார்வையாளனோடு நேரடித் தொடர்பை ஏற்படுத்துவதே அரங்கக் கலையின் அடிப்படைப் பண்பாகும். கட்புலன்களை அடித்தளமாகக் கொண்ட அரங்கக் கலை, எல்லாக் கலைகளும் சங்கமிக்கின்ற தளமாக இருப்பதால் அது தனிச்சிறப்புப் பெறுகிறது.

இயல் இசை நாடகம் என்பன அரங்கில் அவதாரம் எடுக்கும் மும்மூர்த்திகள். இம்மூர்த்திகளில் மிகவும் கீர்த்திமிக்கது நாடகக் கலை என்பதிலே எதிர்க்கருத்துக்கு இடமில்லை.

தமிழ் நாடகம் என்று வருகின்றபோது சங்கரதாஸ் சுவாமிகளுக்கும் பம்மல் சம்பந்த முதலியாருக்கும் ஒரு தனிஇடம் உண்டு. சங்கரதாஸ் சுவாமிகள் தமது நாடகங்களில் ஆடல் பாடல்களோடு கூத்தையும் உள்ளடக்கினார். ஆங்கிலப் புலமை மிக்க வழக்கறிஞரான பம்மல் சம்பந்த முதலியாரோ, பார்ஸி கொட்டகை மரபுடன், ஐரோப்பிய மரபுகளையும் உள்வாங்கிக் கொண்டு தமது நாடகங்களை உருவாக்கினார்.

சுவாமிகள் பாட்டுக்கு முதலிடமும், பம்மலார் உரையாடலுக்கு முக்கியத்துவமும் கொடுத்தார்கள்.

ஆனால் உரையாடல்களில் தமிழ் மொழிக்கு புதுவடிவம் தந்தவர்கள் திராவிட இயக்கத்தவர்கள் என்பதைப் புராணிகர்களும் ஒப்புக்கொள்வர்.

சுவாமிகளினதும், முதலியாரினதும் நாடகப் போக்குகளில் வசப்பட்ட, வசியப்பட்ட கலையரசு க. சொர்ணலிங்கம் அவர்கள் இலங்கை சுபோத விலாச சபாவை அமைத்து முதலில் கொழும்பிலும், பின்னர் யாழ்ப்பாணத்திலும் நாடக முயற்சிகளை மேற்கொண்டார்.

சமூகப் பிரச்சினைகளை பிரதிபலிக்கின்ற - சமூகப் பிரக்ஞையை ஏற்படுத்துகின்ற நாடகங்கள், அதாவது சமூக நாடகங்கள் 1930க்குப் பின்னர் தமிழ் நாட்டில் உருவாகியதைத் தொடர்ந்து பேராசிரியர் கணபதிப்பிள்ளை சிறிதுகாலம் கொழும்புப் பல்கலைக் கழகத்திலும், பின்னர் யாழ்ப்பாணத்திலும், இராஜேந்திரம் மாஸ்டர் கொழும்பிலும் உரையாடலுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கும் நாடகங்களைத் தயாரித்தார்கள்.

பேராசிரியர் யாழ்ப்பாண பேச்சு வழக்கையும், மாஸ்டர் திராவிட இயக்க மொழி நடையையும் கையாண்டனர்.

கலையரசு சொர்ணலிங்கத்தின் சுபோத விலாச சபாவைப்போன்று, கொழும்பில் நாடகத் தந்தை கே.பி.ஏ. இராஜேந்திரம் மாஸ்டரின் மனோரஞ்சித காண சபா விளங்கியது. கொழும்பில் உருவான முதலாவது நாடக மன்றமான இச் சபாதான் கொழும்பைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட, கொழும்பில் குடியேறிய கலைஞர்களுக்கு குருகுலமானது. இது ஒரு புறம் இருக்க.....

சமஸ்கிருத பாடல்களிலும் ஐயங்கார் தமிழிலும் பிறப்பெடுத்த தமிழ் சினிமா, ஊகங்களிலும், மேடைகளிலும், நாடகங்களிலும் திராவிட இயக்கத்தினர் கையாண்ட மொழி நடையை பின்னர் பின்பற்றத் தொடங்கியது. அதற்குக் காரணம் தமிழ் நாட்டின் ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் தமிழர்களின் பேச்சுவழக்கு வித்தியாசமாக இருந்ததுதான்.

அதே போன்று நமது நாட்டிலும், வடக்கிலும், கிழக்கிலும், மலையகத்திலும், தென்பகுதியிலும், தலைநகரிலும், கரையோரப் பகுதிகளிலும் வாழ்கின்ற தமிழ்பேசும் மக்களின் பேச்சு வழக்கிலும் வெவ்வேறு விதமான தமிழையே கேட்கக் கூடியதாக இருக்கிறது. இதிலே எல்லோருக்கும் புரியக்கூடிய தமிழ் எதுவென்பது ஒரு புதிதாக இருந்ததால் திராவிட இயக்கத் தமிழ் இங்கேயும் பொதுநடையானது; புது நடையானது.

“புரியும் படி சொல்ல வேண்டும் - புரியும் தமிழில் சொல்ல வேண்டும்” - என்பதற்காகவே பெரும்பாலான நாடகங்கள் தி.மு.க. மொழிநடையிலே கருத்தாக்கக் காரணமாகியது. இதைச் சரியாக புரிந்து கொள்ளாத சிலர் தமிழ் சினிமா பேச்சுவழக்கை நாடகங்களில் புகுத்துவதாகக் குறைபட்டுக்கொள்வதும் காதில் விழாமலில்லை. அதன் மூலம் சில பிரகிருதிகள் தங்களைக் “கலைப்பிரம்மாக்களாக” பிரகடனப்படுத்திக்கொள்ள முனைகிறார்கள்.

தலைநகர் தமிழ் பேசும் கலைஞர்களின் ஆற்றல் வேர்கள் சரியான முறையில் அடையாளப்படுத்தப் படாததாலும், அவர்களைப் பற்றிய முறையான பதிவுகள் இல்லாததாலும் வசதியும் வாய்ப்புமிக்க நாடகப்பண்ணை நடத்துனர்கள் நமது கலைஞர்களுக்கு சினிமா சாயம் பூசி, அவர்களின் ஆளுமைகளையும் அர்ப்பணிப்புகளையும், தியாகங்களையும் மறைக்க முயல்கிறார்கள்.

ஐம்பதுகளுக்குப் பின்னர் கொழும்பிலே தழுவல், மொழிபெயர்ப்பு, சுய ஆக்கங்கள் என சிறப்புமிக்க நாடக அளிக்கைகளை தரிசிக்க முடிந்தது மட்டுமன்றி, கவிதை, நாடகம், வரலாற்று நாடகம், பரிட்சார்த்த நாடகம் எனவும் முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டமையை மறுதலிக்க

முடியாது. நாடகக் கலைஞராக மட்டுமின்றி, நாடகப் படைப்பாளிகளாகவும் நமது கலைஞர்கள் பயணிக்கிறார்கள்; பரிமளிக்கிறார்கள்.

அவர்களிலே கலைஞர் எம். உதயகுமார் குறிப்பிட்டுக் கூறக்கூடியவர்களில் ஒருவராவார். கொழும்பு மனோரஞ்சித காண சபா எனும் கலாவேடித்திரத்தில் கருத்தரித்த கலைஞர்களில் பிரதானமானவர்... பிரபலமானவர்.

இவர் எழுதிய தாலிக்கொடி, ராம் ரவீய் ரீட்டா, மஞ்சள் குங்குமம் போன்ற மேடை நாடகங்கள் இலங்கையின் பல பாகங்களிலும் பலமுறை மேடையேறியுள்ளன.

நூலுருப் பெற்றுள்ள 'சலங்கையின் நாதம்' எனும் இச்சரித்திர நாடகமும் கொழும்பிலே நடைபெற்ற நாடக விழாவொன்றிலும் பல பரிசில்களைப் பெற்றுள்ளதோடு பத்துத் தடவைகளுக்கு மேல் அரங்கேற்றமும் கண்டுள்ளது.

இச்சரித்திர நாடகத்தில் சந்தனச் சொற்களால் இடம்பெற்றுள்ள உரையாடல்கள் யாவும் சங்கத் தமிழில் சங்கீதம் பாடுகின்றன. படிப்பதற்கும் நடிப்பதற்கும் மட்டுமின்றி பள்ளிக்கூட மாணவர்களுக்கும் பயன்படக் கூடிய இந்நாடகத்தை நூலுருப் படுத்தியதன் மூலம் புரவலர் எனும் மகுடம் புதுமெருகு பெறுகிறது.

புரவலர் புத்தகப் பூங்காவின் மூலம் புதிய வரலாறு படைக்கும் அதன் ஸ்தாபகர் புரவலர் ஹாசிம் உமர் அவர்களின் முன்மாதிரியான முயற்சிகளுக்கு கலை இலக்கிய வாதிகள் என்றென்றும் கடமைப் பட்டுள்ளார்கள்.

வித்துக்களை விருட்சங்களாக்கும் விளைநிலம் கலைநிலமாக உருவெடுக்க, உயர்ந்து நிற்க உதட்டாலன்றி உள்ளத்தால் வாழ்த்துகிறேன்.

புரவலர் தவம் பெறட்டும்; கலைஞர்கள் வளம் பெறட்டும்!

பிரார்த்தனைகளுடன்...
பிரியமுள்ள
கலாபூஷணம் கலைச்செல்வன்

ஈ/ஜி/02 ஸ்டுவர்ட் வீதி தொடர்மாடி
கொழும்பு - 02.
ஸ்ரீலங்கா.

என்னுரை

எனது படைப்பில்.....!

சலங்கையின் நாதம் என்ற இந்த நாடகம் எனது படைப்பில் முக்கிய இடத்தைப் பெறுகிறது. வரலாற்றில் நடந்த உண்மைச் சம்பவங்களை வைத்து இந்த நாடகத்தைப் படைத்தேன். அந்த வரலாற்று உண்மைகள் பாரத நாட்டில் நடைபெற்றுள்ளதாக நாடக வாடினில் படைத்தேன். போர் வெறி பிடித்த அசோகச்சக்கரவர்த்தி முடிவில் பௌத்த தர்மத்தை ஏற்றுக் கொண்டான். தனது மகளையும், மகனையும் பௌத்த தர்மத்தை பின்பற்றச் செய்தான். பாரத மண்ணில் பிறந்த ஓவியர் ரவிவர்மன் கங்கை நதியில் மிதந்து வந்த பெண்ணின் சுவந்தலை வைத்து அந்தக் சுவந்தலுக்குரியவளை ஓவியமாக வரைந்தார்.

உலக அதிசயங்களில் ஒன்றான தாஜ்மகாலைக் கட்டிய சிற்பியின் கரத்தை ஷாஜகான் வொட்டி விட்டதாகவும், அதைப் போன்று கலைக்கூடம் உருவாகக் கூடாது என்பதற்காக அப்படிச் செய்ததாகவும் கூறப்படுகிறது. இந்தச் சம்பவங்களே சலங்கை நாதத்தின் கருவாகும். நான் படைத்த தாளக்கொடி, ராம் ரஹிம் ரீட்டா, புகம்பம், எமனுக்கு எதிரில், அக்கினியில் அவர்கள் என்ற படைப்புகளில் சலங்கையின் நாதம் முக்கியத்துவம் பெறுகிறது.

இதைப் புத்தக வாடினில் கொண்டு வந்துள்ள புரவலர் புத்தகப் பூங்காவுக்கும் குறிப்பாக இந்த நல்ல திட்டத்தை முன்னெடுத்த கலைஞர்களை வாழச் செய்யும் புரவலர் காசிம் உமர் அவர்களுக்கும் நன்றி கூறக் கடமைப்பட்டுள்ளேன்.

- கலைஞர் எம். உதயகுமார்

சலங்கையின் நாதம்

பாத்திர வார்ப்புகள்:

மன்னன்

ராஜ விக்ரமன் : யுத்தவெறி பிடித்தவன்,
அந்நியநாடுகளை ஆக்கிரமிக்கும் எண்ணம்
கொண்டவன்,
எதற்குமே அடிபணியாதவன்.
பேராசை கொண்டவன்.
தனது ஒரே மகள் சிலம்புச்செல்வி மீது
உயிரையே வைத்திருப்பவன்.

இளவரசி

சிலம்புச் செல்வி : மன்னர் ராஜவிக்ரமனின் ஒரே வாரிசு.
பட்டத்து இளவரசி, பார் புகழும் அழகி.
தந்தையின் போர் வெறி மீது வெறுப்புக்
கொண்டவள்.
நடனக் கலைக்கென்றே பிறந்தவள்.
தனது நாட்டை ஒரு கலைக் கூடமாக்க கனவு
காண்பவள்.

அமைச்சர்

ஆனந்த பைரவர் : மன்னரின் நம்பிக்கைக்கு உரியவர்.
ராஜதந்திரம் மிக்கவர், அரச விசுவாசி.
மன்னரின் குறிப்பறிந்து செயற்படும் மதியுகி.
ஆலோசனை சொல்வதிலும், விவாதம்
செய்வதிலும் அசகாயகூர்.
அரச ஆணைக்குக் கட்டுப்பட்டவர்.

சிற்பி

சித்திரவண்ணன்

: வசீகரத் தோற்றம் கொண்ட இளைஞன்.
கல்லிலே கலை வண்ணம் காணும் சிற்பக்
கலைஞன்.
கலையை உயிர் மூச்சாகக் கொண்டவன்.
கலைக்கன்றி வேறெதற்கும் அடிபணியாதவன்.
தனது கலைத்திறனால் இளவரசியின்
இதயத்தைக் கவர்ந்தவன்.

மற்றும். . . .

மந்திரி பிரதானிகள் - சேவகர்கள் - காவலாளர்கள் - சபையோர்கள்

நூலின் உள்ளடக்கத்திற்கு
நூலாசிரியரே பொறுப்பு!

காட்சி: ஒன்று

இடம் : அரசரின் அந்தரங்க மண்டபம்
நேரம் : இரவு
நிலை : அழகிய தூண்கள் நிரம்பப் பெற்ற மண்டபம். வண்ண வண்ண திரைச்சீலைகள் அசைந்தாடுகின்றன. காண்டா மணிவிளக்கின் ஒளி மண்டபம் எங்கும் பரவி உள்ளது. மண்டபத்தின் சாரளத்தின் ஊடாக பூரண நிலவு தவழ்ந்து செல்வதும், மேகக்கூட்டங்கள் ஓடிக் கொண்டிருப்பதும் தெரிகின்றன.

கமாவபுரியின் மன்னன் ராஜவிக்किரமன் வெற்றிப் பெருமிதத்துடன் மிகக் கம்பீரமாக நிற்கிறான். அருகில் அமைதியே உருவாக அமைச்சர் ஆனந்த பைரவர். வாயிலில் காவலர்கள்.

(குறிப்பு : திரை விலக இவை யாவும் காணுநருக்குத் துல்லியமாகத் தெரிகின்றன)

இசை ஒலிக்கிறது.

மன்னர்

ராஜவிக்किரமன் : (வெற்றிக் களிப்புடன் எக்காளமிட்டுச் சிரிக்கிறான்)
ஹஹ். . . ஹஹ். . . ஹா. . . வெற்றி. . . வெற்றி. . .
வெற்றித்திருமுகள் எனது வீரபூமியில் வீறு நடை போடுகிறாள். குறைவற்ற வளமெல்லாம் பெற்று வாழுகின்ற மக்கள் கூட்டம் கொற்றவன் என்னைப் பெற்ற தாயைப் போலப் போற்றுகின்றனர். வீரம் விளைந்து இருக்கிறது. விவேகம் நிறைந்து இருக்கின்றது. விண்முட்டும் புகழ் பரவிக் கிடக்கிறது. (சிரிப்பு)

அமைச்சர்

ஆனந்த பைரவர் : அரசே, வெற்றிக்களிப்பில் நாங்கள் மட்டுமல்ல, நமக்குக் கைகட்டி கப்பம் செலுத்துகின்ற காவலர் கூட்டமும், நாவலர், பாவலர் நாற்பெரும் படைகள்; ஏன் இந்தக் கபாலபுரி மண்டலமும் பெருமையுடன்

வெற்றி விழாவைக் கொண்டாடுகிறது. இத்தருணத்தில் தங்கள் அருமை மகள் சிலம்புச் செல்வி மட்டும் சோகமே உருவாகக் காட்சியளிக்கிறாள்.

மன்னர் : ஹா... (சிரிப்பு) ஹா... அவள் ஒரு கலைப் பைத்தியம். .. இந்த மண்டலத்தில் கலைக்கோயில்கள் கட்டப்பட வேண்டும். கலைக்கூடங்கள் உருவாக்கப் படல் வேண்டும். கலைத்தாயின் சிலம்பொலி கபாலபுரி மண்ணில் ஒலிக்க வேண்டும் என்று அவள் விரும்புகிறாள்.

அமைச்சர் : அப்படியா? (ஆச்சரியம்)

மன்னர் : ஆம் அர்த்தமற்ற கற்பனை, உண்மை வாழ்வுக்கு உதவாத எண்ணங்கள்.

அமைச்சர் : இருக்கலாம் அரசே! . . . ஆனாலும் அவள் விரும்புவதிலும் விபரம் இருக்கிறது.

மன்னர் : என்ன விபரம் இருக்கிறது?

அமைச்சர் : அரசே! கல்வி, செல்வம், வீரம் இது மூன்றும் மனிதனுக்கு அவசியமானது. இங்கு செல்வமும் வீரமும் நிறைந்திருக்கின்றது. ஆனாலும். . .

மன்னர் : கல்வியால் அதாவது கலைச்செல்வத்தால் இந்த நாடு சிறப்புப் பெற வேண்டும் என்கிறீர். . .

அமைச்சர் : ஆமாம் அரசே! வீரத்தால் தாங்கள் வேற்று நாட்டு வேந்தர்களை அடி பணிய வைத்தீர்கள். அதனால் வேற்றுநாட்டுச் செல்வங்கள் இங்கு மலை போல் குவிந்து கிடக்கின்றன. ஆனால். . .

மன்னர் : ஆனால். . .

அமைச்சர் : கல்வியால் அதாவது கலையாலேதான் தாங்கள் வீரத்தையும் செல்வத்தையும் பாதுகாக்க முடியும். கலையால் புகழும் அந்தப் புகழாலேதான் தங்கள் வீரமும் நிலைத்து நிற்க முடியும்.

மன்னர் : (சிரிப்பு) ஹா. . . ஹா. . . அப்படியா? யாரங்கே. . . இளவரசி சிலம்புச்செல்வியை அழைத்து வாருங்கள்.

அமைச்சர் : அரசே பரதக்கலைக்கே தனி இலக்கணமாக இருப்பவள் சிலம்புச்செல்வி. அற்புதம், பயானகம், ரௌத்திரம், வீரம், கருணை, ஹாஸ்யம், சிருங்காரம், சாந்தஸ்யம், விவத்சம் போன்ற நவரச பாவங்களை எவ்வளவு அழகாக எடுத்துக் காட்டுகிறாள் இளவரசி.

மன்னர் : ஊம். . . பரதம் முழுவதும் பரந்து கிடக்கும் இந்தச் சாம்ராச்சியத்திற்கு அவள்தான் தனியரசி. அப்படிப்பட்டவள் கலையரசியாகிவிட்டாள். கபாலபுரி மண்டலம் இருந்த இடம் போய் விடும் என்று தான் பயப்படுகிறேன்.
(இந்த நேரம் காற்சிலம்பு ஒலி கேட்கிறது. வர வர அது நெருங்குகிறது)

இளவரசி
சிலம்புச் செல்வி : தந்தையே என்னை அழைத்தீர்களா? (வந்து கொண்டு)

மன்னர் : மகளே! உனது வண்ணக்கோலத்தை நான் வாழ் நாள் முழுவதும் காணவேண்டுமென்று ஆசைப் படுகின்றேன். எனது எண்ணக் கோட்டைகள் இடிந்துவிடக் கூடாது. உன்னைக் கண்ணெனப் போற்றுகிறேன். பெற்ற மண்ணைப் பாதுகாக்க வேண்டிய உனக்கு இந்த எண்ணம் வந்திருக்கவே கூடாது.

இளவரசி : தந்தையே பலருக்கு துன்பத்தைக் கொடுத்து விட்டு நாம் மட்டும் இன்பமாக வாழ்வதுதான் நீதியா?

வலுவிழந்தவர்களை வதைத்து விட்டு அவர்கள் வாழ்வைப் பாழாக்கி விட்டு நாம் வாழுகின்ற வாழ்வும் ஒரு வாழ்வா? மண்டை ஒருகளால் மாளிகை அமைத்துவிட்டு மன அமைதியுடன் வாழ முடியுமா?

மன்னர் : சிலம்புச் செல்வி (கோபம்)

இளவரசி : அன்பு வழியை அகிம்சை நெறியை அகிலத்திற்கு அறிவுறுத்திய பாரத மண்ணிலே இப்படியும் ஒரு வரலாறு இருக்கவே கூடாது தந்தையே!

மன்னர் : வரலாறு நாம் வாழுகின்ற முறையிலேதான் தங்கி இருக்கிறது. சரித்திரம் நாம் சாதிக்கின்ற செயலில் தான் இருக்கிறது. வீரமற்ற வாழ்வும், வளம் பொங்கும் செல்வச் செழிப்புமில்லாதவனை உலகம் என்றும் மதிப்பதில்லை. சிலம்புச் செல்வி இதோ பார் (என்று முத்துக்களை அள்ளி அவள் முன் கொட்டுகிறான்) முத்துக்கள். . . விலை மதிக்க முடியாத முத்துக்கள்.

இளவரசி : ஊம். . . கணவனை இழந்த மனைவியரின் கண்ணீரில் விளைந்த முத்துக்கள்!

மன்னர் : இதோ பார். (பவளங்களைக் காட்டி) பவளங்கள்... பவளங்கள்.

இளவரசி : உங்கள் போர் வெறிக்குப் பலியான சுத்த வீரர்களின் ரத்தக் கோலங்கள்.

மன்னர் : சிலம்புச்செல்வி (கோபம்) சிந்தனை செய்யாமல் சிறு பிள்ளை போல் பேசாதே. இந்த இராஜவிக்ரமன் பெரும் பேரரசன். மற்றவர்கள் தலை வணங்கி கித்தானாக வேண்டும்.

இளவரசி : வணங்கத் தவறியவனின் வாழ்வு நிலைத்ததில்லை. தெரியும்! ஆணவம், அடக்குமுறை, அதிகாரம், அகம்பாவம் அதை அடிப்படையாகக் கொண்டவர்கள் வாழ்வும் நிலைத்ததில்லை.

மன்னர்

: வரலாறு தெரியாமல் பேசாதே! கலை கலையென்று கதறுகிறாயே. கலைவெறி பிடித்த காவலர்களின் முடிவு என்ன என்பதை அறிவாயா? சிங்ககிரிக்கு கோட்டையைச் சித்திர கூடமாக்கிய மாமன்னன் காசியப்பன் என்னவானான்? உலக அதிசயங்களில் ஒன்றான தாஜ்மகாலைக் கட்டியெழுப்பிய ஷாஜஹானின் முடிவென்ன?

இளவரசி

: அவர்கள் அமரகாவியத்தின் கதாநாயகர்களாகி விட்டார்கள். அது போதாதா? மறைந்தாலும் மாண்டாலும் மறக்க முடியாத மகாத்மாக்களாகி விட்டார்களே! இது போதாதா?

மன்னர்

: போதும் நிறுத்து. . . உனது முடிவு தான் என்ன?

இளவரசி

: மனித உயிர்களை காலனுக்குப் பலிகொடுக்கும் கடும் போரை வெறுக்கிறேன். மாண்புடன் வாழ வேண்டிய மன்னர்களின் தலைகள் மண்ணில் புரள்வதை வெறுக்கிறேன். கலை மணம் கமழுகின்ற கன்னித் தமிழ் நாட்டில் குருதி கொந்தளித்துப் பாயும் கொடுஞ் செயலை குழி தோண்டிப் புதைக்கச் சொல்கிறேன். அன்பு வழி வந்த புத்தரும், அற வாழ்வைக் குறள் மூலம் தந்த வள்ளுவரும் வாழ வேண்டும். அது தான் தந்தையே எனது முடிவு. அதைத் தான் முடியும் வரை கூறுவேன்.

மன்னர்

: மகளே. . . உன் மாதாவின் மறைவுக்கப் பின் மன அமைதியுடன் வாழ்கிறேன் என்றால் அதற்குக் காரணம் நீ தான் அம்மா. உனது தாய் கபாலபுரத்து பட்டத்து இராணி. இந்த வீர மண்ணில் பிறந்த வீர மங்கை, உன்னையும் என்னையும் அநாதையாக்கி விட்டு இந்த உலகை விட்டு மறையும் நேரத்தில் கூறிய வார்த்தைகள் கபாலபுரி மண்டலம் குமரி முதல் இமயம் வரை பரந்திருக்க வேண்டும். சுயம்வரத்தின் மூலம் தெரிவு செய்யப்பட்ட அந்த வீரன் எனது

மகளை மணமுடிக்க வேண்டும். மகளே நான் போர் வெறி பிடித்த பொல்லாத கொடுமைக் காரனில்லையம்மா, இரத்த வெறி பிடித்த வேங்கையுமல்ல. மாதர் குலத்தின் மஞ்சள் குங்குமத்தைக் குலைக்கும் கொடியவனுமல்ல.

அமைச்சர் : அரசே, சிலம்புச் செல்வி சிறு பிள்ளை. சிந்தனை செய்யாமல் பேசி விட்டார். அவரை மன்னித்து விடுங்கள்.

மன்னர் : இல்லை. இதை மன்னிக்க முடியாது அமைச்சரே, கபாலபுரி மண்டலத்தில் கலை துலங்கும் கலைக்கோயிலும் கட்டப்பட வேண்டும். முகலாயர் முதல் பல்லவர் பேரரசும் பார்த்து வியக்கும் வண்ணம் வண்ணக் கோபுரங்கள் விண்ணை முத்தமிடல் வேண்டும். கடல்கடந்த இடமெல்லாம் கபாலபுரி மண்டலத்தின் புகழ் பரவ வேண்டும் அதற்கு ஆவன செய்யுங்கள்

அமைச்சர் : அப்படியே ஆகட்டும். அதற்கான ஏற்பாடுகளை உடனே செய்கிறேன். மன்னர் வாழ்க. போய் வருகிறேன்.

மன்னர் : மகளே, உன் மனம் அமைதி பெற்றுவிட்டதல்லவா? உன் வீரத்தாய் எனக்கு விடுத்த வேண்டுகோளை நிறைவேற்றிய வெற்றி விழா இன்று. அந்த வெற்றி விழாவிலே உன் விருப்பமும் ஈடேறி விட்டது. ஆனால் உனது தாயின் கடைசி வேண்டுகோள் ஒன்று இருக்கிறது.

இளவரசி : அது எனக்குத் தெரியும் தந்தையே! சுயம்வரத்தின் மூலம் சுத்த வீரனைத் தெரிவு செய்து மணமுடிக்க வேண்டும்.

மன்னர் : ஆம்! நமது பாரம்பரியத்தின் புகழ் நீடிக்க வேண்டும். அதற்கு நீ சுயம்வரத்தில் மனம் முடிக்க வேண்டும்.

இளவரசி : அப்படியே ஆகட்டும் தந்தையே.

மன்னர் : மகளே. . . பெற்ற தாயும் பிறந்த பொன்னாடும் பெருமைப்பட்டும். இந்த வெற்றி விழாவிலே உனது வேதனைகள் விலகி விட்டும். ஓய்வு எடுத்துக் கொள். . . போய் வா.

காட்சி: இரண்டு

இடம் : அந்தரங்க மண்டபம்

நேரம் : முற்பகல்

நிலை : சாளரத்தின் ஊடாக வரும் சூரியனின் ஒளிக்கதிர்களால் மண்டபம் முழுவதும் பிரகாசமாய் காட்சி அளிக்கிறது.

அமைச்சர் ஆனந்த பைரவர் சிற்பி சித்திரவண்ணனை அழைத்து வந்து மன்னர் ராஜவிக்ரமன் முன் நிறுத்தி இருக்கிறார். சித்திரவண்ணனின் இளமைத் தோற்றத்தைக் கண்டு மன்னருக்கு வியப்பும் திகைப்பும் ஒருபுறம். சினம் சிரசைத் தட்டுகிறது மறுபுறம்.

மன்னர் : அமைச்சரே இந்தச் சிறுவனை வைத்துக்கொண்டு சிற்பக்கூடங்கள் அமைக்கமுடியும் என்று எண்ணுகிறீர்களா? யார் இவன்? இவன் திறமை என்ன? இதுவரை எந்த ஆஸ்தானத்தில் சிற்பியாக இருந்தான்? இவன் விபரம் தெரியாமல்... விந்தியமலைச் சாரலிலே விலங்கினங்கள் வாழும் காட்டிலே கல் செதுக்கி கலைவளர்க்கும் கலைஞர் கூட்டத்தில் இவனும் ஒருவன் என்றால் இவனால் இவ்வளவு பெரிய சாதனையை சாதிக்கமுடியுமா?

அமைச்சர் : முடியும் என்பதால் தான் இவனை முறையாகக் கொண்டு வந்திருக்கிறேன். விந்தியத்தின் சாரலிலே விண்ணவரும் வியக்கும் வண்ண வண்ணச் சிலைகள் செதுக்கும் சிற்பிகள் கூட்டத்திலே இவனும் ஒருவன்.

மன்னர் : ஆனால் சிறுவன்.

அமைச்சர் : தெய்வக் கலைஞன்.

மன்னர் : எப்படிக்கூற முடியும்?

அமைச்சர் : இவன் வடித்த சிலைகளையும், சிற்பச்சாலைகளையும் நான் பார்த்தேன். சிவபெருமானின் திரு விளையாடல், ஆறுபடைவீடு கொண்ட முருகப் பெருமானின் சூரபத்மன் போர், மகாபாரதக் கதை, ராமாயண விளக்கம் இவைகளை சிற்பத்திலே வடித்திருக்கும் முறை இவனைத் தெய்வக் கலைஞன் என்று பறைசாற்றியிருக்கிறது.

மன்னர் : (சிரித்து) ஹா. . ஹா. . இவைகளை இவன் தான் வடித்தான் என்பதற்கு ஆதாரம் என்ன இருக்கிறது அமைச்சரே?

சிற்பி

சித்திரவண்ணன் : (குறுக்கிட்டு) மன்னிக்க வேண்டும் அரசே; மன்னரை எதிர்த்துப் பேசுகிறேன் என்று எண்ண வேண்டாம். இந்த இடத்தில் என்னை வைத்துக் கொண்டு என்னிடம் திறமையில்லை என்பதை என்னால் பொறுத்துக் கொள்ள முடியாது. நான் இப்பொழுது என்ன செய்ய வேண்டும்? எனது திறமையை அறிய விரும்புகிறீர்களா? கூறுங்கள் அரசே! செய்து முடிக்கிறேன். முடிக்கவில்லை யென்றால் என் தலையைக் கொய்து தள்ளுங்கள்.

மன்னர் : திறமை தான் இங்கு தெய்வம். நான் சொல்வதைக் கேள். . முதலில் என் மகள் சிலம்புச்செல்வியை சிலையாக வடிக்க வேண்டும். சிலம்புச்செல்வியின் சிலை, சிலம்புச்செல்வியாகவே இருக்க வேண்டும். சிலையில் சிறு குற்றமும் இருக்கக்கூடாது. அப்படியிருந்தால் நீ சிறையில் தள்ளப்படுவாய்.

- சிற்பி : அப்படியே ஆகட்டும் அரசே!
- மன்னர் : அமைச்சரே, சிற்பியாரை அழைத்துச் சென்று சிலம்புச் செல்வியைக் காட்டுங்கள்.
- சிற்பி : வேண்டாம் அரசே, நான் இளவரசியாரைப் பார்க்க வேண்டிய அவசியமே இல்லை. இளவரசியாரைப் பார்க்காமலே அவரை சிலையாக வடிக்க முடியும்.
- மன்னர் : என்ன?
- சிற்பி : ஆச்சரியப்பட வேண்டாம். இளவரசியாரை எனக்குத் தெரியாது. ஆனால் ஒருவரைப் பார்க்காமல் அவரை சிலையாக வடிக்கும் வித்தையை நான் நன்றாகப் பயின்றிருக்கின்றேன்.
- மன்னர் : அதெப்படி முடியும்?
- சிற்பி : முடியும். இளவரசியின் கூந்தல் ஒன்றை மட்டும் என்னிடம் தாருங்கள். அந்த கூந்தலிலுள்ள சாமுத்திரிகா லட்சணங்களைக் கொண்டு அவரது அங்க இலட்சணங்களையும் அறிந்து அவரைச் சிலையாக வடிக்கமுடியும்.
- சிற்பி : (சிரிப்பு) கூந்தலைக் கொண்டு ஒருவரின் உருவத்தை எப்படையறிய முடியும்?
ஒருவரின் கைகைகளைக் கொண்டு அவரது கடந்தகாலம், நிகழ்காலம், எதிர்காலம் இவைகளைக் கூறமுடியுமானால், ஒருவரின் முக அழகைக் கண்டு அவரது குணாதிசயங்களைச் சொல்ல முடியுமானால், இது அதை விட கலபமான செயல்.
- அமைச்சர் : அரசே, வேண்டுமானால் இதில் தாங்கள் பரிட்சையை வைத்து விடுங்கள்; சிற்பியார் தமது திறமையைக் காட்டட்டுமே.

- மன்னர்** : அப்படியே ஆகட்டும். ஆனால் ஒன்று சிலம்புச் செல்வியை சிலையாக வடிக்க மட்டும் உனக்குத் தனியான இடத்தை ஒதுக்கித் தருகிறேன். சிலையை வடித்து முடிக்கும் வரை நீ சிறைக்கைதிபோல் பாதுகாக்கப்படுவாய். சகல வசதிகளும் உனக்கு செய்து கொடுக்கப்படும். ஆனால் நீ எங்கும் வெளியில் நடமாடக்கூடாது.
- சிற்பி** : அப்படியே ஆகட்டும் அரசே!
- மன்னர்** : அது மட்டுமல்ல, சிலம்புச்செல்வியின் சிலையில் சிறு குற்றமும் இருக்கக் கூடாது. அவளை அப்படியே வடித்து விட வேண்டும்.
- சிற்பி** : இடையழகு, நடையழகு, சடையழகு, துயில் அழகு, அவள் தூய்மையான மேனியழகு அத்தனையும் படைத்து உங்கள் முன் சமர்ப்பிக்கிறேன்.
- மன்னர்** : சொல் வேண்டாம்; செயலில் காட்டு. அமைச்சரே, சிலம்புச் செல்வியின் கூந்தலை அவளுக்குத் தெரியாமல் எப்படி எடுத்து வருவது?
- அமைச்சர்** : அரசே கைப்புண்ணுக்கு கண்ணாடி எதற்கு? இளவரசி துயில் கொள்ளும் நேரம் தோழியர் பறித்தெடுத்து விடலாம்.
- மன்னர்** : பறித்தெடுப்பதா? என் செல்விக்கு வேதனையைத்தர விரும்புகிறீரா? வேண்டாம் அந்தச் செயல், வேறு வழி சொல்லும்.
- சிற்பி** : அரசே, அதற்கு இவ்வளவு ஆலோசனை தேவையில்லை; இளவரசியார் நீராடும் நேரத்தில் கூந்தல்கள் கட்டவிழ்ந்து நீரில் மீதக்கும். அந்தக் கூந்தல் ஒன்றைத் தாருங்கள். அதுவே போதும்.

மன்னர் : அமைச்சரே அப்படியே செய்யுங்கள். சிற்பியாரே சென்று வாருங்கள் சிலையின் வேலை முடிந்ததும் நாளை நேரில் வந்து பார்க்கிறேன்.

சிற்பி : வருகிறேன் அரசே!

காட்சி: மூன்று

இடம் : இளவரசியின் அந்தரங்க மண்டபம்
நேரம் : அந்திமாலை
பாத்திரங்கள் : அரசன், அமைச்சர், சிலம்புச்செல்வி
நிலை : இளவரசி பரத நாட்டியம் ஆடிக்கொண்டிருக்கிறாள். அரசன் நடந்துவந்து அப்படியே மகளைப் பார்க்கிறான். அமைச்சரும் வருகிறார். நடனம் முடிந்தவுடன் அமைச்சரும், அரசனும் இளவரசியிடம் செல்லுகின்றனர். அரசன் பேசுகின்றான்.

மன்னர் : மகளே... விண்ணை முட்டும் வண்ணக் கோபுரச் சிலைகள் கபாலபுரி மண்டலத்தில் காட்சியளிக்கப் போகின்றன. அன்று படை நடக்க விடை கொடுத்தேன். சிலை வடிக்கத் தடை விதித்தேன். மடை போல் திரண்டு வந்து பகைவர் கூட்டத்தை வெட்டிச் சரித்தேன். அந்தப் பூரிப்பிலே சிரித்தேன். இன்று?,

இளவரசி : விண்ணவரும் மன்னவரும் வியக்கின்றவண்ணம் எனது எண்ணக் கனவுகள் ஈடேறப் போகின்றன.

மன்னர் : மகளே... உனது சுகம் தான் எனது சுகம், உனது துக்கம் தான் எனது துக்கம், உனது எண்ணம் தான் எனது எண்ணம்.

அமைச்சர் : அரசே... இளவரசியாரின் சிலை பூர்த்தியாகி விட்டது.

- மன்னர் : அப்படியா, ஒரு திங்களிலே ஒழுங்காக சிலையை வடித்து விட்டானா? ஆச்சரியம் ஆச்சரியம். சிலையிலே ஒரு குற்றமும் இல்லையே.
- அமைச்சர் : சிலையை இன்னும் பார்க்கவில்லையே.
- மன்னர் : ஏன்?.
- அமைச்சர் : மன்னர் தான் முதலில் பார்க்க வேண்டுமாம்.
- இளவரசி : தந்தையே நானும் அதைப் பார்க்க வேண்டும்.
- மன்னர் : பார்க்கலாம் மகளே.
- அமைச்சர் : நாளை பௌர்ணமி, அன்று தான் சிலையை பார்க்க முடியுமென்று சிற்பியார் கூறுகிறார். அதிலும் மன்னர்தான் சிலையை தனியாகப் பார்க்க வேண்டுமாம்.
- இளவரசி : இது என்ன புதுமையான சம்பிரதாயம். எனது சிலையை நான் பார்க்கக் கூடாதா?.
- அமைச்சர் : நீங்கள் பார்க்கக் கூடாதென்பதல்ல, இளவரசி, மன்னர் தான் முதலில் சிலையை பார்க்க வேண்டுமென்று சிற்பி கூறுகின்றார்.
- மன்னர் : புதுமையான சிற்பி. பொறுத்திரு மகளே முதலில் நான் பார்க்கிறேன்.
- இளவரசி : சிற்பி... மகா சிற்பி... மாபெரும் சிற்பி... ஊம்... எனக்குத் தெரியாத சிற்பியா?
- மன்னர் : என்ன? சிற்பியை உனக்குத் தெரியுமா?
- இளவரசி : இல்லை தந்தையே, கர்வம் பிடித்தவர் என்று சொன்னேன்.

அமைச்சர் : திறமையுள்ளவர்களிடம் கர்வம் இருப்பது இயற்கை தானே?

இளவரசி : இவரை விடத் திறமையானவர்கள் இந்த மண்டலத்தில் இல்லையா?

மன்னர் : ஏன் வீன் விவாதம்? சிலையை பார்த்துவிட்டு நாளை முடிவு செய்வோம்.

❖ ❖ ❖

காட்சி: நான்கு

இடம் : சிற்பச் சாலை, அழகு சிலை

நிகழ்ச்சி : சிலம்புச் செல்வியின் சிலையை அரசன் இராஜவிக்ரமன் பார்க்கிறான். அவன் முகம் மாறுகிறது. கோபம் முகத்தில் தெரிகிறது. ஆத்திரத்துடன் அமைச்சருடன் பேசுகிறான்.

மன்னர் : அமைச்சரே (கோபம்).

அமைச்சர் : அரசே!

மன்னர் : அந்த சிற்பியை இரும்புச் சங்கிலியால் பிணைத்து இங்கே இழுத்து வாருங்கள்.

அமைச்சர் : அரசே சிலையைக் கண்டதும் தங்கள் சீற்றத்திற்கு காரணம் என்ன?

மன்னர் : எனது சிந்தையை கலக்குகிறது அந்தச் சிலை.

அமைச்சர் : சிலையின் மேல் குற்றமா?

மன்னர் : இல்லை. சிற்பியின் மேல் குற்றம்.

அமைச்சர் : சிற்பியின் மேல் குற்றமா?

- மன்னர் : சிறியவனென்று எண்ணினேன். சீர்பெற்ற சாம்ராஜ்ஜியத்தின் சிம்மாசனத்தையே கைப்பற்றி விடுவான் போலிருக்கிறது.
- அமைச்சர் : புரியவில்லையே...
- மன்னர் : எரிகிறது இதயம். எங்கோ கிடந்தவனை, எவனோ சிறியவனை, சிற்பியென்று கொண்டுவந்தீர். சீர்குலைத்து சின்னாபின்னமாக்கிவிட்டான் என்னை.
- அமைச்சர் : விளக்கமாகக் சொல்லுங்கள் அரசே!
- மன்னர் : கலக்கமடைந்திருக்கிறேன் நான். விளக்கம் வேண்டுகின்ற வேளையா இது?
- அமைச்சர் : வழக்கத்திற்கு மாறாக என்ன நடந்துவிட்டது?
- மன்னர் : நல்ல பழக்கமற்றவனை நாடு போற்றும் சிற்பியென்றீர். விளக்கம் தரமுடியா அளவுக்கு விபரமாக நடந்துவிட்டான்.
(இந்த நேரம் கைதியாக சிற்பி கொண்டுவரப்படல்)
வருக... வருக... கண்ணெனப் போற்றுகின்ற கபாலபுரி மண்டலத்தின் கலைச் செல்வியை வண்ணச் சிலை வடித்த கலை வேந்தே வருக....
- சிற்பி : மன்னிக்க வேண்டும் அரசே, நான் செய்த குற்றம் என்ன? விளக்கம் புரியாமல் விபரம் தெரியாமல் சிலையைக் கண்டதும் சினம் கொண்டு என்னை சிறைக் கைதிபோல் நிறுத்தி விட்டு சிம்மக் குரலால் சீறிப் பாய்கின்றீர்களே, நான் செய்த குற்றமென்ன?
- மன்னர் : சிலை வடித்தாய்.....
- சிற்பி : அது குற்றமா?

- மன்னர் : அதிலே முல்லைச் சிரிப்பை வைத்தாய், முத்துப்பல் வரிசை வைத்தாய்.
- சிற்பி : அதுவும் குற்றமா?
- மன்னர் : நடையில் நளினம் போன்ற பாவமும் இடையை ஒடிந்துவிடும் என்ற கேள்வியும் சடையை சர்ப்பத்தின் சாயலோ என்ற சந்தேகமும், தொடைகளைத் துண்டு போட்ட செவ்வாழைத் தண்டுகளோ என்ற கேள்விகள் எழும் வண்ணமும் சிலம்புச் செல்வியை சிலையாக வடித்திருக்கிறாய். ஏன்? எனது மகளை நிர்வாணமாகவே வடித்திருக்கிறாய்.
- சிற்பி : இது ஒரு குற்றமா?
- மன்னர் : இதையும் நான் குற்றம் என்று கூறவில்லை. ஆனால் ஒ...
- சிற்பி : ஆனால்?...
- மன்னர் : சிலம்புச் செல்வியின் சிலையின் இடையில் வைத்திருக்கின்றாயே மாவடு போன்ற மச்சம்? அந்த மச்சத்தை எப்படி வடிக்க முடியும் என்பது தான் கேள்வி.
- சிற்பி : அந்த மாவடு போன்ற மச்சம் இளவரசியார் இடையில் இல்லையென்று நீங்கள் கூறுகின்றீர்களா?
- மன்னர் : இருக்கிறது. அதனால் தான் கேட்கிறேன். அவள் இடையிலுள்ள மச்சம் உனக்கு எப்படித் தெரியும்.
- சிற்பி : இளவரசியாரின் சாமுத்திரிகாலட்சணங்களின்படி அந்த மாவடு மச்சம் இளவரசியாரின் இடையில் நிச்சயம் இருக்க வேண்டும். இல்லையென்று யாரும் மறுக்க முடியாது.

மண்ணர் : மறுக்க வில்லை. அங்குதான் மர்மம் அடங்கியிருக்கிறது. மாபெரும் சாம்ராஜ்யத்தின் எதிர்காலமே இதில்தான் அடங்கியிருக்கிறது. யாரங்கே, இவனைப் பாதாளச் சிறையில் அடையுங்கள். காவல் பலமாக இருக்கட்டும். (சிற்பியை அழைத்துச் செல்லல்)

மண்ணர் : சிலம்புச் செல்வியை அழைத்து வாருங்கள்... வேண்டாம் நானே சிலம்புச்செல்வியைப் பார்க்கிறேன்.

காட்சி: ஐந்து

இடம் : சிலம்புச் செல்வியின் அந்தரங்க அறை
நிலை : அரசர் இராஜவிக்கிரமன் சிலம்புச் செல்வியுடன் பேசிக்கொண்டிருக்கிறான். இருவருக்கும் விவாதம் நடக்கிறது.

இளவரசி : இதோ நானே வந்து விட்டேன்.

மண்ணர் : சிலையைப் பார்த்தேன். சிந்தனைகள் எங்கோ பறக்கின்றன. சில சமயம் சிந்தை கலங்கிவிடுமோ என்று அஞ்சுகிறேன்.

இளவரசி : சிந்தையை கலக்குகின்ற அளவு சிலையின் மேல்?

மண்ணர் : குற்றமுமில்லை, குறையுமில்லை. ஆனால்.....?

இளவரசி : ஆனால்?

மண்ணர் : உன் இடையில் உள்ள மாவடு போன்ற மச்சத்தை சிலையிலே அப்படியே வடித்திருக்கிறான்.

இளவரசி : என்ன? தந்தையே, எனது இடையில் உள்ள மாவடு போன்ற மச்சத்தை சிலையிலே அந்த சிற்பி வடித்திருக்கிறானா?

- மன்னர் : ஆம்...
- இளவரசி : பிறந்து தவழ்ந்து விளையாடி தள்ளாடி தத்து நடை போட்டு ஓடி விளையாடும் பிள்ளைப் பருவத்திலே தங்களுக்கும் தெய்வமாகிவிட்ட எனது தாய்க்கும் தெரிந்த இரகசியம் அந்த சிற்பிக்கு எப்படித் தெரிந்தது?
- மன்னர் : அதைத் தான் நானும் கேட்கிறேன். இந்த இரகசியம் அவனுக்கு எப்படித் தெரியும்?
- இளவரசி : விந்தையான கேள்வி தந்தையே!
- மன்னர் : விந்தையில்லை மகளே, என் சிந்தையைக் கலக்கிய அந்த சிற்பிக்கும் உனக்கும் எத்தனை நாள் தொடர்பு என்று கேட்கிறேன்.
- இளவரசி : தந்தையே! (அதிர்ச்சி)
- மன்னர் : கபாலபுரி மண்டலத்தின் காவலன் நான் கேட்கிறேன். கல் செதுக்கி கலை வளர்க்கும் கலைஞனுக்கும் இமயம் முதல் குமரி வரை பரந்து கிடக்கும் இந்த மாபெரும் சாம்ராஜ்ஜியத்தின் இளவரசி சிலம்புச் செல்விக்கும் தொடர்பா?
- இளவரசி : இல்லை...
- மன்னர் : இல்லை... இதை நான் நம்ப முடியாது. உனக்கும் அவனுக்கும் கள்ளக் காதல் இல்லாவிட்டால் இந்த இரகசியம் அவனுக்கு எப்படித் தெரியும்?
- இளவரசி : இதே கேள்வியைத் தான் நான் இப்போது என்னையே கேட்கிறேன்.
- மன்னர் : உன்னை அவன் பார்க்க வில்லை...
- இளவரசி : இல்லை...

- மன்னர் : உனது உடலில் உள்ள உண்மைகளை எல்லாம் அவன் சிலையாக வடித்திருக்கிறான்.
- இளவரசி : சிலையாக என்னை வடிக்கச் சொன்னது தாங்கள் தானே தந்தையே! இந்த ரகசியம் தங்களை அறியாமல் வெளியாகியிருக்க முடியாது.
- மன்னர் : அப்படியானால் நான் அந்தச் சிற்பிக்கு இந்த இரகசியங்களை எல்லாம் கூறினேன் என்று நீ எண்ணுகிறாயா?
- இளவரசி : என்னைப் பார்க்காமல், எனது குணங்களை அறியாமல், அந்தச் சிற்பியால் எப்படி சிலை வடிக்க முடியும்? என்று கேட்கிறேன். தாங்கள் தானே விளக்கம் கூறி இருக்க வேண்டும்.
- மன்னர் : விளக்கம் கூறவில்லை. விந்தையான திட்டத்தை அவன் என்னிடம் கூறினான். உனது கூந்தல் ஒன்றை மட்டும் கொடுத்தால் போதும். அந்தக் கூந்தலின் குணத்தைக் கொண்டு சிலையாக வடித்துவிடுகிறேன் என்றான்.
- இளவரசி : தாங்கள் கூந்தலைக் கொடுத்தீர்கள். அவன் என்னைச் சிலையாக வடித்தான். இன்று சித்தம் கலங்கி பித்தம் பிடித்தவர் போல் பிதற்றுகிறீர்கள்.
- மன்னர் : சித்தம் கலங்கவில்லை. சிந்தனைக்கு எட்டாத அந்தச் சிலையைக் கூந்தலை வைத்துக்கொண்டே வடித்துவிட்டான் என்றால் யார் தான் நம்புவார்கள்?
- இளவரசி : நடந்துவிட்ட பின்பு நம்புவதைத் தவிர வேறு என்ன செய்ய முடியும்? ஆனால் ஒன்று எனது கூந்தலை அந்தச் சிற்பியிடம் என்று ஒப்படைத்தீர்களோ அன்று தொடக்கம் அவர் தான் என் கணவன்.
- (மன்னன் அதிர்ச்சி)
- மன்னர் : சிலம்புச் செல்வி நீ என்ன கூறுகிறாய்?

- இளவரசி** : பரம்பரை பரம்பரையாக வந்த பண்பைப் பற்றித்தான் கூறுகிறேன். பத்தினித் தெய்வங்கள் வாழ்ந்த இந்த பூமியின் பண்பு பாழாகக் கூடாது என்பதற்காகத்தான் கூறுகிறேன். பெண்மைக்குப் பெருமை தர வேண்டுமென்ற பெருந்தன்மையுடன் தங்களை வேண்டுகிறேன். அவரை எனது கணவராக ஏற்றுக்கொள்ள இடம் தாருங்கள்.
- மன்னர்** : சிலம்புச் செல்வி சிந்தனை செய்யாமல் பேசாதே...
- இளவரசி** : சிந்திப்பதற்கு என்ன இருக்கிறது. சிலையாக அவர் என்னை வடிக்கும் போதே எனது கற்புக்குக் களங்கம் ஏற்பட்டுவிட்டது.
- மன்னர்** : சிலம்புச் செல்வி,
- இளவரசி** : கூந்தலை அவரிடம் கொடுக்கும்போது கூடவே என்னையும் கொடுத்துவிட்டீர்கள். எனது அங்கங்களை அவர் ரசித்து ரசித்து வடிக்கும் போது என் பெண்மையே பறிபோய்விட்டது. இப்படியிருக்கும் போது எப்படி தந்தையே நான் களங்கமற்றவள் என்று கூற முடியும்?
- மன்னர்** : சிலம்புச் செல்வி, சிறு பிள்ளைபோல் பேசாதே, நீ இந்தச் சாம்ராஜ்யத்தின் இளவரசி. சுயம்வரத்தின் மூலம் சுத்த வீரனைத் தெரிவு செய்து மணம் முடித்துக் கொள்ள வேண்டும்.
- இளவரசி** : தந்தையே அது மட்டும் நடக்காது. நான் அந்த தெய்வக் கலைஞனையே எனது கணவனாக வரித்து விட்டேன்.
- மன்னர்** : அவன் பாதாளச் சிறையில் பரிதாபமாக அடைபட்டுக் கிடக்கிறான். பாவம், அவன் உயிர் வாழ வேண்டுமானால் நான் சொல்வதைக் கேள்.

இளவரசி : ஒருத்திக்கு ஒருவன் தந்தையே. அந்த ஒருவன் தான் என்னை சிலைவடித்த கலைஞன். அவரே எனது கணவன். இந்த முடிவை என்னால் மாற்றவே முடியாது.

மன்னர் : அதையும் பார்க்கலாம். (போய்க்கொண்டே) விரைவில் உன் திருமணத்திற்கு ஏற்பாடு செய்கிறேன்.

காட்சி: ஆறு

இடம் : பாதாளச் சிறையில் ஒரு பகுதி
நிகழ்ச்சி : பாதாளச் சிறையின் ஒரு பகுதியில் சிற்பி சித்திரவண்ணன் இருக்கிறான். சிலம்புச்செல்வி சிற்பியைச் சந்திக்கிறான். இருவரும் காந்தர்வ மணம் செய்கின்றனர்.

சிற்பி : இளவரசி? தாங்களா? இந்த அகால நேரத்தில் ஏன் இங்கு வந்தீர்கள்?

இளவரசி : தங்களைப் பார்ப்பதற்கு என்னைத் தவிர வேறு யாருக்கு உரிமை இருக்கிறது?

சிற்பி : இளவரசி?

இளவரசி : இல்லத்தரசி என்று அழையுங்கள். இன்பமடைகிறேன்.

சிற்பி : நீங்கள்...

இளவரசி : வேண்டாம், அந்த மரியாதை எனக்கு அவசியமற்றது.

சிற்பி : தயவு செய்து நீங்கள் இங்கிருந்து போய்விடுங்கள்.

இளவரசி : போய்விடுகிறேன். உங்கள் முடிவைத் தெரிந்து கொண்டு போய் விடுகிறேன்.

- சிற்பி : எனது முடிவா? நான் சிறைப்பறவை, எனது எதிர்காலம் தங்கள் தந்தையின் முடிவில் தான் இருக்கிறது. இதில் என் முடிவு என்ன இருக்கிறது.
- இளவரசி : இருக்கிறது. அதனால் தான் நான் கேட்கிறேன். ஏன் என்னை சிலையாக வடித்தீர்கள்? அந்த சிலையின் சிற்றிடையிலே மாவடு மச்சத்தைப் பதித்தீர்கள்?
- சிற்பி : மெச்ச வேண்டிய மன்னன் கச்சை கட்டிக்கொண்டு கடும் சிறையில் தள்ளி விட்டான்.
- இளவரசி : அச்சம் வேண்டாம். எனது இச்சையை பூர்த்தி செய்திருக்கின்றார்.
- சிற்பி : அப்படியானால் மச்சத்தில் என்ன மர்மம் இருக்கிறது?
- இளவரசி : பச்சையாக சொல்கிறேன். உங்களுக்கும் எனக்கும் கள்ளக் காதல் இருப்பதாக அவர் கருதுகிறார்.
- சிற்பி : என்ன?
- இளவரசி : கடும் போரில் காலத்தைக் கடத்துபவர் என் தந்தை. கலைஞரின் இதயத்தை அவரால் புரிந்துகொள்ள முடியாது. எனது வேண்டுகோளுக்காகவே அவர் கலைக் கோயில்களையும், கலைக் கூடங்களையும் கட்டத்திட்டமிட்டார்.
- சிற்பி : அதற்கு நான் பலியாகி இருக்கிறேன். சிலையிலே சிறு குற்றமும் இருக்கக்கூடாது என்று கட்டளையிட்டார். செய்து முடித்தேன். சிறையில் வாடுகிறேன். இது எனது குற்றமா?
- இளவரசி : குற்றமென்று நான் கூறவில்லை. ஆனால்...

- சிற்பி : ஆனால்?
- இளவரசி : குற்றமற்ற எனது அன்புக்கு களங்கத்தை ஏற்படுத்தி விட்டீர்கள். அதுதான் குற்றம்.
- சிற்பி : இளவரசி?
- இளவரசி : இப்படி அழைக்க வேண்டாம். நான் அதை விரும்பவில்லை. இல்லத்தரசி என்று அழையுங்கள். நான் அதை விரும்புகிறேன்.
- சிற்பி : நான் விரும்பவில்லை.
- இளவரசி : நீங்கள் விரும்பாமல் இருக்க முடியாது. எனது விருப்பத்தை கேட்டுக்கொண்டுதானா எனது கூந்தலை பெற்றுக் கொண்டீர்கள். அந்தக் கூந்தலை வைத்துக்கொண்டு எனது சாமுத்திரிகா இலட்சணங்களைக் கண்டு என்னை சிலையாக வடித்தீர்கள்.
- சிற்பி : நான் கலைஞன்!
- இளவரசி : நான் கற்பினைப் போற்றும் கன்னித் தமிழ்ப் பெண்.
- சிற்பி : தங்கள் கற்பிற்கு நான் களங்கத்தை உண்டாக்கவில்லை.
- இளவரசி : இல்லை. கல்லிலே என்னை நீங்கள் சிலையாக வடிக்கும்போது என்னை கற்பனை உருவில் நின்று நிர்வாணமாக கண்டபோதும் எனது அங்கங்களை நீங்கள் ரசித்து ரசித்து.....
- சிற்பி : போதும்! உங்கள் முடிவு தான் என்ன?
- இளவரசி : நீங்கள் என் கணவராக வேண்டும். அது தான் என் முடிவு.

சிற்பி : முடியாது. தங்களுக்கும் எனக்கும் எந்தவிதமான உறவும் கிடையாது. உங்களின் இந்த முடிவை என்னால் ஏற்றுக் கொள்ள முடியாது.

இளவரசி : இதுவும் எனது முடிவல்ல. இறைவனின் முடிவு. இல்லாவிட்டால் இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலைகள் அமைந்திருக்க முடியாது.

சிற்பி : கபாலபுரி மண்டலத்தின் எதிர்காலத்தை எண்ணிப் பார்த்தீர்களா?

இளவரசி : கபாலபுரி மண்டலத்தை விட எனது கற்புத்தான் சிறந்தது என்று நான் கருதுகிறேன். இதோ இருக்கிறது குங்குமம். இந்தக் குங்குமத்தால் எனக்கு திலகமிடுங்கள்.

சிற்பி : சிலம்புச் செல்வி

இளவரசி : நீங்கள் பெண்மைக்கு பெருமையளிப்பது உண்மையானால் தமிழரின் பாரம்பரிய பண்புக்கு தலைவணங்குவது உண்மையானால், எனது நெற்றியில் குங்குமத் திலகத்தை இடுங்கள்.

சிற்பி : சிலம்புச் செல்வி... இதோ (திலகமிடுதல்) திலகமிடுகிறேன்.

இளவரசி : அன்பரே.....

சிற்பி : சிலம்புச் செல்வி... (தழுவிக்கொள்ளல்)
(பின்னணியில் ஒரு பாடல்)
(இராஜவிக்கிரமன் கோபத்தோடு வருகிறான்)

மன்னர் : சிலம்புச் செல்வி (கோபம்) நீ எனக்கே துரோகம் செய்துவிட்டாயா? கபாலபுரி சாம்ராஜ்யத்தின் எதிர்காலத்தை மண்ணோடு மண்ணாக்கி விட்டாயா?

இளவரசி : தந்தையே?

- மன்னர் : நான் நகர சோதனை செல்லும் நாழிகை பார்த்து நாலாபக்கமும் காவலர் கண்ணில் மண்ணைத் தூவிவிட்டு சிற்பியைக் காண வந்திருக்கிறாய். உனக்கும் இவனுக்கும் தொடர்பு இல்லை யென்றாய்.
- இளவரசி : தந்தையே நடந்தது என்னவென்று அறியாமல் பேச வேண்டாம்.
- மன்னர் : இந்தக் கோட்டையில் என்ன நடந்தாலும் எனக்குத் தெரியாமல் இருக்க முடியாது. கட்டுக் காவலையும் மீறி உனது காதல் வெறி தலை விரித்தாடியிருக்கிறது.
- இளவரசி : இல்லை. நான் எனது கணவனை சந்திக்க வந்திருக்கிறேன்.
- மன்னர் : சிலம்புச் செல்வி (கோபம்).
- இளவரசி : இவர் எனது கணவர். அதை நான் அன்றே சொல்லிவிட்டேன். கணவனை சந்திக்க மனைவிக்கு உரிமையில்லையா.
- மன்னர் : இவன் உனது கணவனா? கல் செதுக்கி கலை வளர்க்கும் சிற்பக் கலைஞனா உனது கணவன்?
- இளவரசி : ஆம்!
- மன்னர் : மாற்றமுடியாத முடிவு தானா?
- இளவரசி : மறைக்கவும் மறுக்கவும் முடியாத முடிவு... இது.
- மன்னர் : பார்க்கலாம் அதை. யாரங்கே நாளை சூரியன் அஸ்த்தமிக்கும் போது சிற்பி சித்திரவண்ணன் தலை தரையிலே உருள வேண்டும். இது என் உத்தரவு.

காட்சி: ஏழு

இடம் : இளவரசியின் அந்தரங்க அறை

நிகழ்ச்சி : அரசன் இராஜலிக்குரமன் அலறியபடி ஓடிவருகிறான். இளவரசி படுக்கையில் கிடக்கிறாள். அரண்மனை வைத்தியர் நிற்கிறார்.

மன்னர் : அமைச்சரே எனது மகளுக்கு என்ன நடந்தது?

அமைச்சர் : அரசே, இளவரசி தனது கணையாழியிலுள்ள வைரத்தைத் தூளாக்கி பழரசத்துடன் கலந்து சாப்பிட்டுவிட்டார்.

மன்னர் : அமைச்சரே எனது செல்வியை எப்படியாவது காப்பாற்றுங்கள்... அமைச்சரே காப்பாற்றுங்கள்.

அமைச்சர் : அரண்மனை வைத்தியர்கள் கையை விரித்து விட்டார்கள்.

இளவரசி : தந்தையே.....

அமைச்சர் : அரசே, அதோ இளவரசி பேசுகிறாள்.

மன்னர் : மகளே! என்னம்மா என்னைவிட்டு போய்விடாதே அம்மா.

இளவரசி : தந்தையே (தடுமாறியபடியே) அவர் இறக்குமுன்பு நான் இறந்துவிட வேண்டுமென்று ஆசைப்பட்டேன்... அவர் நிரபராதி... இறக்கப் போகும் இந்த நேரத்திலும் கூறுகிறேன். அவர்தான் எனது கணவர்.

மன்னர் : மகளே! மகளே!! நீ சாகக்கூடாதம்மா. நான் உன்னை சாகவிடமாட்டேன்.

- இளவரசி** : தந்தையே குங்குமத் திலகத்துடன் நான் கமங்கலியாக சாக வேண்டும். அது தான் எனது கடைசி ஆசை. அதை நிறைவேற்றி வையுங்கள் தந்தையே. கெஞ்சிக் கேட்கிறேன்.
- மன்னர்** : மகளே, எனது நெஞ்சத்தில் நெருப்பைக் கொட்டாதே, நான் உனக்கென்ன செய்ய வேண்டும். உனது எண்ணப்படி எதையும் செய்ய நான் மறுக்கவில்லையே ஆனால்,
- இளவரசி** : வேண்டாம், அதையும் செய்துவிடுங்கள். இன்று சூரியன் அஸ்த்தமிக்கும் நாழிகை எனது கணவரின் மரண தண்டனை. நான் குங்குமத்திலகத்துடன் கமங்கலியாக சாக வேண்டும். எனது கணவனை கொல்லாதீர்கள்.
- மன்னர்** : மகளே, மகளே! உன்னை இழந்து என்னால் எப்படியம்மா வாழ முடியும்?
- இளவரசி** : நான் இறந்த பின்பு அவர் கையாலே குங்குமத் திலகத்தை எனது சிலைக்கு இடுங்கள்.
- மன்னர்** : மகளே - மகளே.....
- இளவரசி** : அவர் வாழ வேண்டும். அவர் சாகக் கூடாது. அப்போது தான் எனக்கு அமைதி ஏற்படும்.
- மன்னர்** : அமைச்சரே, சிற்பி சித்திரவண்ணனின் மரண தண்டனையை நிறுத்துங்கள்.
- அமைச்சர்** : அப்படியே செய்கிறேன்.
- இளவரசி** : நன்றி தந்தையே. எனக்கு இப்போதுதான் அமைதியேற்பட்டது. தந்தையே நான் இறக்கும் நேரத்திலும் அவரைக் கேட்டதாகக் கூறுங்கள். நான்

குங்குமத் திலகத்துடன் சுமங்கலியாக சாகிறேன்.
நான்சா...கி...றே...ன்...
(சிலம்புச் செல்வியின் உயிர் போகிறது)

மன்னர் : (கதறி அழுதல்) மகளே சிலம்புச் செல்வி! உன்னை நான் கொன்று விட்டேன் அம்மா, நான் உன்னைக் கொன்றுவிட்டேன். ஜெய் கபாலி, உயிரற்ற அந்த சிலைக்கு உயிர் கொடுக்க உன்னால் முடியாதா?

மன்னர் : மகளே உன்னை இழந்து எப்படி வாழப் போகிறேன்... எப்படி வாழப் போகிறேன்.
(அரசன் கதறி அழுகிறான்)

காட்சி: எட்டு

இடம் : அரண்மனையின் ஒரு பகுதி

நிலை : இராஜவிக்ரமன் அமைதியிழந்தவனாக அங்கும் இங்கும் நடந்து கொண்டு இருக்கிறான். இரவு நடு நிசி, சலங்கை ஒலி கேட்கிறது. ஒலி மெல்ல மெல்ல அருகே வருகிறது. அரசன் தடுமாறுகிறான். வெண் மேகம் போன்ற உருவம் முன்பாக வந்து சிரிக்கிறது.

மன்னர் : மகளே சிலம்புச் செல்வி நீயா. நான் உன்னை உயிருடனா பார்க்கிறேன்.

இளவரசி : தந்தையே அருகில் வரவேண்டாம். எனது இலட்சியங்கள் நிறைவேறாமல் இறந்து விட்டேன். அதற்கு காரணம் நீங்கள் தான்.

மன்னர் : அதற்குப் பழி வாங்க வந்திருக்கிறியா?

இளவரசி : ஆம்... எனது பழி வாங்கும் திட்டம் புதுமையானது. நான் பிறந்த கபாலபுரி மண்டலத்தில் மாபெரும் கலைக்கோயில்கள் கட்டப்பட வேண்டும். இந்த உலகிலே எங்கும் காண முடியாத அதிசயங்களில்

ஒன்றாக அந்தக் கலைக்கோயில்கள் திகழ வேண்டும்.

மன்னர் : அதற்கு நான் என்ன செய்ய வேண்டும்.

இளவரசி : நமது பொக்கிஷசாலையில் இருக்கும் அத்தனை பொக்கிஷங்களையும் இதற்காக செலவிடுங்கள். அந்தக் கலைக்கோயில்களில் சலங்கை ஒலியுடன் நான் நடனமாட வேண்டும்... நடமாட வேண்டும்.

மன்னர் : மகளே, உனது வேண்டுகோளை நான் அன்றும் மறுக்கவில்லை. இன்றும் மறுக்கப்போவதில்லை. ஆனால் உன்னை இழந்துவிட்டு கபாலபுரி மண்டலம் களையிழந்து காணப்படும்போது கலைக்கூடங்கள் எதற்கு? கன்னியாகுமரி வரை பரந்த சாம்ராஜ்யம் எதற்கு?

இளவரசி : எனது உடல் அழிந்துவிட்டது. ஆனால் ஆத்மா இங்கு தான் நடமாடிக்கொண்டிருக்கிறது. பகவத்கீதையில் கண்ணன் கூறிய உண்மைகளை காலத்துக்குக் காலம் பகவான் எமக்கு உணரச் செய்கிறார். “உடல் அழிகிறது. ஆத்மா அழிவதில்லை.”

மன்னர் : மகளே, கபாலபுரி மண்டலத்தில் கலைக்கோயில்களையும் கலைக் கூடங்களையும் கட்டி முடிப்பேன். வண்ண வண்ண கோபுரங்கள் விண்ணை முத்தமிட வைப்பேன். உன் எண்ணங்களை சித்தமாக நிறைவேற்றுவேன். கலைத் தெய்வம் சரஸ்வதி மீது சத்தியம். (சிலம்புச் செல்வியின் ஆவி மறைகிறது. மன்னன் அதிசயமாக பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறான். மேடையில் இருள் சூழ்ந்து வெளிச்சம் வர சிற்பி சித்திரவண்ணனும் அமைச்சரும் அரசரும் நின்று கொண்டிருக்கிறார்கள்)

மன்னர் : இது எனது மகளின் இலட்சியம் மட்டுமல்ல. உனது மனைவி சிலம்புச்செல்வியின் இலட்சியமுமாகும்.

சிற்பி : நான் அதை நன்றாக அறிவேன். சிலம்புச் செல்வி என்னை இரவில் சந்தித்தாள்.

மன்னர் : என்ன?... சிலம்புச் செல்வி உன்னையும் சந்தித்தாளா?

அமைச்சர் : அப்படியானால் அரசரையும் இளவரசி சந்தித்தாரா?

மன்னர் : ஆம் அமைச்சரே, அவள் இறந்த நாள் முதல் இந்த அரண்மனையில் சலங்கை ஒலி இரவில் ஒலித்துக் கொண்டே இருக்கிறது. கலைக்கோயில்களையும், கலைக்கூடங்களையும் கட்டி முடிக்க வேண்டும். அதை சித்திரவண்ணை செய்ய வேண்டும் என்பது அவளது அபிலாசை. சித்திர வண்ணா உனக்கதில் ஏதும் ஆட்சேபனை உண்டா? எனது மகள் என்பதற்காக அல்ல, உனது மனைவி என்பதற்காக அந்த அதிசய கலைப்படைப்பை உருவாக்கி ஆக வேண்டும்.

சிற்பி : அது எனது கடமை அரசே, அது எனது கடமை. அவள் கால்களில் கொஞ்சம் சலங்கையின் ஒலிகள் நிரந்தரமாகவே கபாலபுரி மண்டலத்தில் ஒலித்துக்கொண்டே இருக்க வேண்டும். சிலம்புச் செல்வியின் ஆத்மராகம் தீர்க்கப்படவேண்டும். அவளின் ஆத்மா நாம் கட்டும் கலைக் கோயில்களிலும், கலைக் கூடங்களிலும் நடன மாடி அமைதியடைய வேண்டும். எனது உயிரைக் கொடுத்தாவது உலகில் எங்கும் காணமுடியாத அதிசயக் கலைக் கோயில்களைக் கட்டுவேன். இது எனது கலைத்தாய் மீது ஆணை.

காட்சி: ஒன்பது

இடம் : அரண்மனையின் ஒரு பகுதி

நிகழ்ச்சி : வானத்தில் பிறை நிலா முழு நிலவாக மாறுகிறது. இரவு நிலவு வெளிச்சத்தில் சித்திரசேனன் தனது கடமையில் ஈடுபட்டுக்கொண்டிருக்கிறான். உளியில் சுத்தியல் தட்டும் டிக் டிக் என்ற சத்தம் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறது. அப்போது டிக் டிக் என்ற ஒலியை எதிர்த்து சலங்கை ஒலி நெருங்குகிறது. சிலம்புச் செல்வி ஆவி உருவில் வருகிறார். சிலம்புச் செல்வியின் ஆவி ஆடி அபிநயம்தர சிற்பி அதை சிவையாகவடிக்கிறார். மாபெரும் கலைக் கூடம் உருவாக்கப்படுகிறது.

காட்சி: பத்து

இடம் : அரண்மனை

பாத்திரங்கள் : இராஜவிக்கிரமன், ஆனந்தபைரவர், சிற்பி சிலம்புச் செல்வியின் ஆவி.

நிலை : அரசன் இராஜவிக்கிரமன் வெற்றிக்களிப்பில் காணப்படுகிறான். அமைச்சர் ஆனந்தபைரவர் மலர்ந்த முகத்துடன் நிற்கிறார்.

மன்னர் : ஆஹா... ஆஹா... எத்தனை புதுமைகள். இத்தனை திறமைகளை அவன் எங்கு கற்றான். வெற்றுப் பூமி கபாலபுரி வற்றாத கலை நதியாகி விட்டது. கொற்றவன் என்னை மற்றவர்கள் மதிக்கும் வண்ணம் வண்ணச் சிலைகள் அமைத்து விட்டான். விண்ணை எட்டும் வண்ணக் கோபுரங்கள் கண்ணைப் பறிக்கிறது. அமைச்சரே கலைத்தாய் எனது மண்ணில் நிரந்தரமாகவே குடியேறி விட்டாள்.

அமைச்சர் : செல்வத்தாலும் வீரத்தாலும் நிறைந்த கபாலபுரி இன்று கலையாலும் நிறைவு பெற்றுவிட்டது.

மன்னர் : (சிரிக்கிறான்) சக்தியின் வடிவங்களான அன்னை தூர்க்காதேவியும், அன்னை லெட்சுமி தேவியும், அன்னை சரஸ்வதியும் இப்போது கபாலபுரியில் ஒன்றாக அமர்ந்திருக்கும் காட்சியைப் பார்க்கிறோம்.

அமைச்சர் : அரசே, சிற்பி சித்திரவண்ணனின் திறமையை முன்பு சந்தேகப்பட்டீர்கள். ஆனால்?

மன்னர் : உண்மை அமைச்சரே, உண்மை. எனது மகளின் சிலையை மட்டும்தானே வடித்தான். கலைச்சுட்டர்கள், கலைக்கோயில்கள் அமைப்பது என்பது சுலபமல்ல என்று எண்ணினேன். கனவுலகில் சஞ்சரிக்க வைத்துவிட்டான். அவன் திறமைக்கு எல்லையே கிடையாது.
அமைச்சரே சிற்பி சித்திரவண்ணனை அழைத்து வர ஆவன செய்யுங்கள்.

அமைச்சர் : அரசே, சித்திரவண்ணன் தங்கள் உத்தரவை எதிர்பார்த்து வெளியே காத்துக் கொண்டிருக்கிறான்.

மன்னர் : என்ன காரியம் செய்துவிட்டீர்கள். சித்திரவண்ணன் ஏன் காத்துக்கொண்டிருக்க வேண்டும். யாரங்கே (கை தட்டி) எமது ஆஸ்தான சிற்பி சித்திரவண்ணனை உள்ளே அழையுங்கள். (சித்திரவண்ணன் வருகை)

மன்னர் : வாருங்கள்! சித்திரவண்ணரே வாருங்கள். தங்களால் எமது மண்டலமே பெருமை அடைகிறது. கடல் கடந்த இடமெல்லாம் கவிஞர்கள் போற்றியபாட எமக்கும் எமது நாட்டுக்கும் புகழ் தந்துவிட்டீர்கள். தங்களுக்கு என்ன பரிசு வழங்குவது என்றே எனக்குப் புரியவில்லை. கூறுங்கள் பொன்னும், மணியும், மின்னும் வைரமும் வாரி இறைக்கட்டுமா?

சிற்பி : (மௌனம்).

மன்னர் : அல்லது கொள்ளை கொள்ளையாக கொட்டிக் கிடக்கும் தங்க நாணயங்களை எனது பொக்கிஷ சாலையிலிருந்து அள்ளித் தரட்டுமா.

சிற்பி : (மௌனம்).

- மன்னர் : ஏன் மெளனம்? இவைபெல்லாம் எனது திறமைக்கு விலையாகுமா என்று எண்ணமா? அல்லது உங்கள் திறமையை விலை கொடுத்து வாங்குகிறேன்... என்று...
- சிற்பி : இல்லை அரசே எனது கடமையை தான் செய்தேன். இதற்கு எதற்கு மன்னா பரிசு பாராட்டு?
- மன்னர் : இராஜவிக்ரமன் கலைஞனை கௌரவிக்கவில்லை, பாராட்டவில்லை என்று நாளை உலகம் என்னை ஏளனமாக எண்ணிவிடக்கூடாது. போர்க்களத்தில் இரத்தம் படிந்த கரங்களால் வெற்றிக்கொடியை ஏற்றியவனுக்கு கலைஞனை மதிக்கத் தெரியாது என்று மற்றவர் கூறக்கேட்டால் கொற்றவன் நான் சற்றும் பொறுக்கமாட்டேன். கற்றவர் கூட்டம் சீற்றமடைந்தால் பெற்ற மண்ணும் என்னை ஏற்றுக் கொள்ளாது. அதனாலே தான் கேட்கிறேன். உனக்கு என்ன வேண்டும்.?
- சிற்பி : எனக்கு என்ன வேண்டும்!
- மன்னர் : இந்த நாடு வேண்டுமா? இந்த நகரம் வேண்டுமா? இந்த நாட்டுக்கே உரித்தான குறுநிலங்கள், பாளையங்கள் அத்தனையும் பரிசாக தருகிறேன்.
- சிற்பி : எனக்கெதற்கு மன்னா நாடு... நகரம்... பொக்கிஷம்... திரவியங்கள்...?
- மன்னர் : நான் எனது மனம் நிறைந்து தருகிறேன். ஆனால் உனது மனம் நிறையவில்லை என்றால் எப்படி? இராஜவிக்ரமன் கலைஞனை அவமதித்தான், கலையை புரிந்துகொள்ள முடியாத கலாரசனையற்றவன் என்று நாளை உலகம் என்னை தூற்றக்கூடாது.

- சிற்பி : அரசே கலைக்கு விலை தர எவராலும் முடியாது.
- மன்னர் : நான் விலை கூறவில்லை. வெகுமதியை ஏற்றுக் கொள்ளச் சொல்கிறேன். இராஜவிக்ரமன் சிற்பி சித்திரவண்ணனுக்கு என்ன செய்துவிட்டான்? எதைக் கொடுத்து கௌரவித்தான் என்ற கேள்விக் கணைகளுக்கு நான் ஆளாகக் கூடாது.
- சிற்பி : அரசே எனது மனைவியின் நினைவாகக் கட்டப்பட்ட இந்தக் கலைக்கூடங்களும், கலைக்கோயில்களும் வெகுமதியை எதிர்பார்த்துக் கட்டப்பட்டவையல்ல. இது எனது இதய தாகம். இது எனது மனைவிக்கு சமர்ப்பணம். இது எனது மனைவியின் இலட்சியம்
- மன்னர் : சித்திரவண்ணா மாமல்லன் கட்டிய மகாபலிபுரம், ஷாஜஹான் எழுப்பிய தாஜ்மஹால், சிங்ககிரிக் கோட்டையை சித்திரகூடமாகிய மாமன்னன் காசியப்பன் இவர்களின் கலைக்கூடங்களை விட... கலைக்கோயில்களை விட உமது கலைத்திறன் சிறந்து விளங்குகிறது.
- சிற்பி : இல்லையென்று நான் மறுக்கவில்லை ஆனால் இதற்காக பரிசு பெறும் நோக்கமும் எனக்கில்லை.
- அமைச்சர் : சித்திரவண்ணா, அரசரின் மனம் அமைதியடைய நீ எதையாவது பரிசை பெற்றுத் தான் ஆகவேண்டும்.
- சிற்பி : அமைச்சரே நீங்கள் கூறுவதில்...?
- அமைச்சர் : அர்த்தமில்லை என்கிறாய். உனது மனைவியின் நினைவாக கட்டப்பட்ட இந்தக் கலைச் செல்வங்களுக்கு வெகுமதி பெறுவதில் எந்தவிதமான அர்த்தமும் இல்லையென்பதும் உண்மை தான்.

மன்னர் : சித்திரவண்ணன் கபாலபுரி வரலாற்றில் களங்கம் ஏற்பட்டுவிடக்கூடாது. அதனால் நீ என்னிடமிருந்து எதையாவது பெற்றுத்தான் ஆகவேண்டும்.

சிற்பி : மன்னா?

மன்னர் : மறுக்காதே. இதை அரசனின் ஆணையாக ஏற்றுக்கொள்.

சிற்பி : அரசே?

மன்னர் : இது எனது திடமான முடிவு. என்னவேண்டுமானாலும் கேள். நான் தரத்தயாராக இருக்கிறேன்.

சிற்பி : நான் கேட்பதைத் தருவீர்களா?

மன்னர் : நிச்சயமாகத் தருவேன்.

சிற்பி : தாங்கள் மறுக்கலாம்.

மன்னர் : இல்லை மறுக்கமாட்டேன்.

சிற்பி : நான் கேட்கலாமா?

மன்னர் : கேட்கலாம். தாராளமாக அதுவும் ஏராளமாக கேட்கலாம்.

சிற்பி : முதலில் நான் நிர்வாணமாக வடித்த சிலம்புச் செவ்வியின் சிலையை எனக்குத் தரவேண்டும்.

மன்னர் : என்ன? (அதிர்ச்சி)

சிற்பி : அந்தச் சிலையுடன் இந்த நாட்டை விட்டு நான் வெளியேறவேண்டும்.

மன்னர் : சித்திரவண்ணா?

- சிற்பி** : மீண்டும் அவளின் சிலையை வடிக்க நான் தயாராக இல்லை. எனவே எனக்கு சிலம்புச் செல்வியின் சிலை தான் வேண்டும்.
- மன்னர்** : இதை விட நீ எனது உயிரைக் கேட்டிருக்கலாம்.
- சிற்பி** : எதை வேண்டுமானாலும் கேள் என்றீர்கள் கேட்டேன்.
- மன்னர்** : நான் எனது மகளை இழக்கவில்லை என்பதற்கு அந்தச் சிலைதான் மனஅமைதியை ஏற்படுத்துகிறது. அந்தச் சிலையை பரிசாகக் கேட்கிறாய். அந்தச் சிலையுடன் இந்த நாட்டை விட்டு வெளியேற வேண்டும். அதுவும் சிலம்புச் செல்வியின் சிலையுடன் வெளியாகிறாய் என்றால் இதை விடச் சிறந்த கலைக்கூடங்களையும் கலைக் கோயில்களையும் எங்கோ அமைக்கத் திட்டமிட்டிருக்கின்றாய்.
- சிற்பி** : இல்லை அரசே இல்லை. எனக்கிங்கு அமைதியில்லை. எனது குருநாதர் சமாதியடைந்து விட்டதாக தகவல் வந்துள்ளது. அந்தப் பொறுப்பை நான் ஏற்க வேண்டும். என்னைப் போன்ற எண்ணற்ற கலைஞர்களை உருவாக்க வேண்டும். அது எனது கடமை. என்னைப் போக அனுமதியுங்கள்.
- மன்னர்** : சித்திரவண்ணா, நீ இந்த நாட்டை விட்டு எங்கும் போக முடியாது. அதை நான் அனுமதிக்கப் போவதுமில்லை.
- சிற்பி** : சிலம்புச் செல்வியின் சிலையைக் கேட்டேன். தர மறுத்து விட்டீர்கள். நான் சுதந்திரமாகப் போக விரும்புகிறேன். அதற்கும் அனுமதியில்லை.
- அமைச்சர்** : சகல வசதிகளையும் அரசர் உனக்கு வழங்கியிருக்கிறார்.

- சிற்பி : வசதிகள் கலைஞனின் திறமையை வளர்ப்பதில்லை. வறுமை தான் கலைஞனின் திறமையை வளர்க்கிறது. என்னை அனுமதியுங்கள். நான் வருகிறேன்.
(சித்திரவண்ணன் செல்ல முற்படுகையில்)
- மன்னர் : சித்திரவண்ணா நில். உனது திடமான முடிவை நான் மாற்ற விரும்பவில்லை. நீ மனப்பூர்வமாக கேட்ட பரிசையும் என்னால் தரமுடியவில்லை. ஆனால்?
- சிற்பி : ஆனால்?
- மன்னர் : உன்னிடமிருந்து நான் ஒரு பரிசை எதிர் பார்க்கிறேன்.
(சித்திரவண்ணன் சிரித்தல்)
- மன்னர் : சித்திரவண்ணா ஏன் சிரிக்கிறாய்?
- சிற்பி : முடிமகன் ஒருவனுக்கு குடிமகனிடமிருந்து பரிசா? காவலனுக்கு கலைஞனிடமிருந்து பரிசா? அரசனுக்கு ஆண்டியிடமிருந்து பரிசா? விந்தையிலும் விந்தை அரசே.
- மன்னர் : விந்தையில்லை சித்திரவண்ணா. விபரமாகக் கேள். நான் கேட்பதை உடனே தரவேண்டும்.
- சிற்பி : கேளுங்கள் மன்னா. உங்கள் மண்ணின் பெருமையை விண்ணவரும்போற்ற கண்ணைக் கவரும் வண்ணம் அமைத்துள்ளேன். எண்ண மெல்லாம் உங்கள் மண்ணில் படரும் வண்ணம் கலைக்கூடங்களும் கலைக்கோயில்களும் அமைத்து விட்டேன். இதைவிட நான் என்ன செய்ய வேண்டும்?
- மன்னர் : வேறு எதையும் செய்ய வேண்டாம். உலக அதிசயங்களில் ஒன்றாக உனது கலைப்படைப்பு அமைந்துள்ளதை யாவரும் அறிவர். ஆனால்...

- சிற்பி : கூறுங்கள் அரசே, இதைவிட சிறந்த கலைக்கோயில்களையும் கலைக்கூடங்களையும் அமைக்க வேண்டுமா? இந்த உலகத்துக்கு சவாலாக நீங்கள் எதையாவது சாதிக்க விரும்புகிறீர்களா? சொல்லுங்கள் அரசே, செய்து முடிக்கிறேன்.
- மன்னர் : வேண்டாம். இதைவிட சிறந்த கலைக் கோயில்களையும் கலைக்கூடங்களையும் அமைக்கக் கூடாது என்பதுதான் என் இலட்சியம்.
- சிற்பி : அப்படியானால் தாங்கள் என்னிடமிருந்து எதிர்பார்க்கும் பரிசு என்ன? கல் செதுக்கி கலை வளர்க்கும் நான் தங்களுக்கு என்ன பரிசு தர முடியும்?
- மன்னர் : முடியும் என்பதால் தான் முறையாக கேட்கிறேன்.
- சிற்பி : கேளுங்கள் தருகிறேன்.
- மன்னர் : நிச்சயம் தருவாயா?
- சிற்பி : தரமுடியுமானால் நிச்சயம் தருவேன்.
- மன்னர் : மறுக்கமாட்டாயா?
- சிற்பி : மறுக்கமாட்டேன்.
- மன்னர் : அப்படியானால் உனது கரங்களை பரிசாக எனக்குத் தர வேண்டும்.
- சிற்பி : மன்னா? (அதிர்ச்சி)
- மன்னர் : ஆம் உனது கரங்கள்தான் பரிசாக எனக்கு வேண்டும்.

- சிற்பி : அரசே.....?
- மன்னர் : கலைப்படைப்புகளை சிறப்பாக உருவாக்கும் உனது கலைக்கரங்களைத் தான் கேட்கிறேன்.
- அமைச்சர் : மன்னா இது என்ன கொடுமை? அவன் திறமைகள் வளர்வது அவன் கரங்களாலே தான். அவன் வாழ்வதே அந்தக் கரங்களாலே தான். அப்படிப்பட்ட கரங்களை நீங்கள் பரிசாக.....?
- மன்னர் : அமைச்சரே!
- அமைச்சர் : சிறகொடிந்த பறவை, அலகை இழந்த அன்னம் வாழ முடியுமா? அதைப்போல நீங்கள் அவன் கரங்களைப் பரிசாகக் கேட்பது நீதிக்குப் புறம்பானது மன்னா.
- மன்னர் : அமைச்சரே நான் ஆலோசனை கேட்கும்போது தான் நீர் யோசனை கூறவேண்டும்.
- அமைச்சர் : அரசே?
- மன்னர் : வேண்டிபோது வாரும், வேண்டாத போது விலகி நில்லும். சித்திரவண்ணா என்ன சொல்கிறாய். உனது கரங்களைத் தருகிறாயா? இல்லையா?
- சிற்பி : அரசே, எனது கலைக்கரங்களையா பரிசாகக் கேட்கிறீர்கள். கால் செல்லும் இடமெல்லாம் இந்த கரங்களால் கல் செதுக்கி கலை வளர்ப்பது எனது கடமை. இந்தக் கரங்களையா பரிசாகக் கேட்கிறீர்கள்?
- மன்னர் : ஆம், அதே கரங்களைத் தான் பரிசாகக் கேட்கிறேன்.
- சிற்பி : வேண்டாம் மன்னா. இது ஆண்டவனுக்கே அடுக்காத ... அக்கிரமம்.

- மன்னர் : ஆண்டவன்?... யாரவன்?
- சிற்பி : எங்கும் நிறைந்திருப்பவன். எல்லாம் தெரிந்தவன். இந்த உலகத்தின் சிருஷ்டிகர்த்தா. சிற்பிகளுக்கெல்லாம் சிற்பி. மகா சிற்பி. இந்த பிரபஞ்சத்தின் சிற்பி; ஆதிமூலன்
- மன்னர் : அந்த ஆதிமூலமே வந்து தடுத்தாலும் எனது முடிவை நான் மாற்ற முடியாது. எனக்கு வேண்டும் உனது கரங்கள். கரங்களைத் தருகிறாயா? அல்லது வெட்டி எடுத்துக் கொள்ளட்டுமா?
- சிற்பி : அரசே...?
- மன்னர் : நான் ஆணையிடுகிறேன்.
- சிற்பி : ஆணையிடுகிறாயா? நீ ஆணையிடுகிறாயா?
- மன்னர் : ஆம்
- சிற்பி : எனது கரங்களைக் கேட்க நீ யார்?
- மன்னர் : நான் யார்? நான்தான் இராஜவிக்ரமன். மாபெரும் மண்டலாதிபதி.
- சிற்பி : நீ சர்வாதிகாரியாகவுமிருக்கலாம். நான் கலைஞன். உனது பதவிகளும் பட்டங்களும் நிரந்தரமற்றவை. கலைஞன் நிரந்தரமானவன். அமரத்துவம் உடையவன். கலைஞன் உடல் அழிந்தாலும், அவன் புகழ் வாழ்கிறது.
- மன்னர் : உனது புகழ் என்னிடமிருக்கட்டும். உனது கலைச்சேவை தொடர்வதை நான் அனுமதிக்க மாட்டேன்.

- சிற்பி : அதைத் தடுக்கும் சக்தி இறைவனுக்கே உண்டு. உனக்கில்லை.
- மன்னர் : இருக்கிறது என்பதை நிரூபித்துக் காட்டுகிறேன். சித்திரவண்ணா நீட்டு உன் கரங்களை.
- சிற்பி : இராஜவிக்ரமா நான் எங்கிருந்தோ வந்தவன். கைமாறு எதிர்பார்க்காமல் கலை வளர்த்தவன். உனக்கு நான் அடிமையில்லை. உன் நாட்டு மக்களில் நான் ஒருவனுமில்லை.
(இராஜவிக்ரமன் வாளை உருவி)
- மன்னர் : கரங்களைத் தருகிறாயா? அல்லது நானே வெட்டி எடுத்துக் கொள்ளட்டுமா?
- சிற்பி : இராஜவிக்ரமா உனக்கெனது கரங்கள் தானே வேண்டும்.
- மன்னர் : ஆம்.
- சிற்பி : உனக்கிந்தக் கலைக்கரங்கள் தானே பரிசாக வேண்டும்.
- மன்னர் : ஆம்.
- சிற்பி : உலக அதிசயத்தை படைத்துவிட்டதாக நீ கூறும் இந்தக் கரங்கள் தானே உனக்கு வேண்டும்.
- மன்னர் : ஆம். ஆம். ஆம்.
- மன்னர் : இதோ என் கரங்கள் எடுத்துக்கொள். கலைஞர்கள் கரம் கொடுத்துத் தான் இந்த நாட்டில் கலை வளர்க்க வேண்டுமென்றால் அதற்கென் கரங்கள் பலியாகட்டும். இராஜவிக்ரமா எனது கரங்களைப் பறித்து உனது வெறியைத் தீர்த்துக்கொள். இதோ எனது கரங்கள்

(இராஜவிக்ரமன் சித்திரவண்ணனின் கரங்களை வெட்டுகிறான். சித்திரவண்ணன் கரத்தைப் பறிகொடுத்து விட்டு துடித்து விழுகிறான்.)

சிற்பி

: இராஜவிக்ரமா? உனது வெறி அடங்கிவிட்டதா? உனது எண்ணம் நிறைவேறிவிட்டதா? உனது இலட்சியம் ஈடேறி விட்டதா? கலைஞர்களின் இரத்தமும் உனக்குத் தேவைப்பட்டதா? அதற்காகவா என்னை பலியெடுத்தாய்?... அமைச்சரே, இதற்காகவா என்னை இங்கு கொண்டு வந்தீர்கள். என்னைப் பலி கொடுக்கவா விந்திய மலைச் சாரலைவிட்டு இங்கு கடத்திவந்தீர்கள். உங்கள் அரசியலுக்கு கலைஞனா பலியாக வேண்டும். உங்கள் பேருக்கும் புகழுக்கும் நாங்கள் பலியாடுகளா?

அமைச்சர்

: சித்திரவண்ணா (அழுகிறார்) உனது திறமையை அறிந்துதான் உன்னை அழைத்து வந்தேன். உன்னைப் பலிகொடுக்க அழைத்து வரவில்லை சித்திரவண்ணா... அழைத்து வரவில்லை.

சிற்பி

: அமைச்சரே நான் செய்த குற்றம் என்ன? எதற்காக இந்தத் தண்டனை?

அமைச்சர்

: என்ன பதில் சொல்வதென்றே எனக்குத் தெரியவில்லை சித்திரவண்ணா. இப்படி நடக்குமென்று முன்பே தெரிந்திருந்தால் உன்னை இங்கு கொண்டுவந்திருக்கவே மாட்டேன்.

சிற்பி

: இப்போது எல்லாம் முடிந்துவிட்டது. இராஜவிக்ரமா! கலைஞர்களின் உயிர்எடுத்துத் தான் கலை வளர்க்க வேண்டுமென்றால் அந்தக் கலைஞர் கூட்டத்தில் முதல் கலைஞனாக நான் பலியாகிறேன். இராஜவிக்ரமா நீ எனது கரங்களை மட்டுமல்ல எனது உயிரையும் பறித்துவிட்டாய்... எனது உயிரையும் எடுத்துவிட்டாய்.

(அப்போது சலங்கை ஒலி கேட்கிறது. சிலம்புச் செல்வி ஆவி உருவில் நிற்கிறாள்.)

சிற்பி : சிலம்புச்செல்வி இத்தனை நாடகமும் உன் திருவிளையாடலா?

இளவரசி : இல்லை. இறைவன் திருவிளையாடல். பஞ்சகணங்களின் அதிபதி கணபதியின் செயல். இன்னும் சிறிது நேரத்தில் உங்கள் உயிர் என்னுடன் வரப்போகிறது. உங்கள் உடல் பஞ்ச பூதங்களுடன் கலக்கப் போகிறது. உங்களைப் பிரிந்து என்னால் வாழ முடியாது.

சிற்பி : சிலம்புச் செல்வி... (சித்திரவண்ணன் இறந்து விடுகிறான்.)

இளவரசி : வாருங்கள் (என்கை நீட்டியவண்ணம் சிலம்புச் செல்வி நடக்கிறாள். சலங்கை ஒலி கேட்கிறது.)

சித்திரவண்ணனின் உடலில் இருந்து ஆவி சிலம்புச் செல்வியுடன் செல்கிறது. அரசரும் அமைச்சரும் ஆச்சரியமாகப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கின்றனர்.

படைப்பாளியாகும் கலைஞர்...

கலைஞர்
எம். உதயகுமார்

‘கொழும்பு மனோரஞ்சித கான சபா’ எனும் கலாஷேத்திரத்தில் பிறப்பெடுத்த கலைஞர்களில் பிரதானமானவர் கலைஞர் M. உதயகுமார்.

கடந்த ஐம்பது ஆண்டுகளுக்கு மேலாக மேடை நாடகம், வானொலி, சினிமா, தொலைக்காட்சி ஆகிய துறைகளில் அர்ப்பணிப்புடனான பங்களிப்பினை செய்து வருபவர் இவர்.

இவர் எழுதிய தாலிக்கொடி, ராம் ரஹீம், ரீடா, மஞ்சள் குங்குமம் போன்ற மேடை நாடகங்கள் இலங்கையின் பல பாகங்களிலும் பலமுறை மேடையேற்றப்பட்டமை குறிப்பிடத்தக்கது.

கவிங்கத்துக் கைதி, பரதன் பெற்ற பாதுகை, ஐலிவியஸ் சீசர் போன்ற நாடகங்களில் இவர் ஏற்றிருந்த வரலாற்றுப் பாத்திரங்களுக்கு தன் நடிப்புச் சிறப்பால் மெருகேற்றியவர். மஞ்சள் குங்குமம், கடமையின் எல்லை போன்ற இலங்கைத் திரைப்படங்களில் மட்டுமன்றி பல சிங்களப் படங்களிலும் தன் நடிப்பாற்றலை அடையாளப்படுத்தியிருந்தார்.

கலாசார அமைச்சினால் கலாபூஷணம் விருது அளிக்கப்பட்டு கௌரவிக்கப்பட்டுள்ள இவர், இலங்கைக் கலைக்கழகத்தின் தமிழ் நாடக ஆலோசனைக் குழுவிலும் சில காலம் பணியாற்றி யுள்ளார்.

கலைஞர் உதயகுமாரின் சலங்கையின் நாதம் எனும் இவ் வரலாற்று நாடகம் பத்துத் தடவைகளுக்கு மேல் மேடையேறியுள்ளதுடன் கொழும்பிலே நடைபெற்ற ஒரு நாடக விழாவில் பல பரிசில்களையும் பெற்றுள்ளது. இந் நாடகம் நூலுருய் பெறுவது காலத்தின் சிறப்பாகும். இதனை வாசிக்கும் ஒவ்வொருவரும், இந்நாடக உரையாடல்களில் விரவி நிற்கும் சங்கத் தமிழின் கந்தகச் சொற்களால் வசியப்படுத்தப்படுவார்கள் என்பது உறுதி.

படைப்பாளியாகும் ஒரு கலைஞனை வாழ்த்துவோம். வரவேற்போம்.

-சிரேஷ்ட கலைஞர் கலைச்செல்வன்

ISBN 978-955-8354-15-5

9 789559 835417